ABOUT T. T. D.

* * *

PARTICULARS ABOUT TIRUMALA

GENERAL: —Height 2,820 Feet above sea level.
Temperature :—Maximum 94° Minimum 60°
Rainfall 40'

PILGRIMS' PARTICULARS

JANUARY, 1974

Number of pilgrims, who availed T. T. D. Transport facilities on Ghat Road	Adults	... 4,45,497
	Children	... 33,547
Number of Pilgrims, accommodated in the choultries	at Tirupati	... 60,499
	at Tirumala	... 1,28,363
Number of vehicles to Tirumala by Ghat Road	Motor Cars	.. 6,092
	Motor Cycles	. 412

SRI VENKATESWARA ARSHA SAMSKRITHI SADASSU, TIRUMALA.

Special Programme

Place, **Sadassu Hall** *Time.* **6 p.m. to 8-30 p m.**

Date.	*Performance*	*Name and address.*
3—5—1974	Lecture	SRI K SRINIVASARAGHAVACHARI, Kumbakonam
4—5—1974	Bhajana	SMT P. V RAMANAMMA, Vijayanagaram—2
5—5—1974	Harikatha	SRI PODDAKUDI VENKATESWARA RAO, Tenali.
6—5—1974	Music	SRI T LOKANADHA SARMA, Secunderabad-26.
10—5—1974	Lecture	SRI K GURUNATHA SARMA, Vinukonda, Guntur Dt
11—5—1974	Bhajana	SRI T KRISHNAMOORTHY, Rangampet, Chittoor Dt
12—5—1974	Harikatha	SRI THIRUVOYIPATI RAMA RAO, Bhagavathar, Tenali
13—5—1974	Music	SMT M. KAMALA DEVI, Musician, Srikakulam.
17—5—1974	Lecture	SRI DEVI VENKATANARASIMHACHARYULU,
18—5—1974	Bhajana	SRI PENTALA RAMACHANDRA RAO, Chirala.
19—5—1974	Harikatha	SRI POTHAKAMUNI NAGABHUSHANAM, Krishna Dt.
20—5—1974	Music	MRS N. VISALAKSHI, Malakpet, Hyderabad.
24—5—1974	Lecture	SRI VAIDYALA NARAYANADAS, Nuzivid, Krishna Dt
25—5—1974	Bhajana	SRI K CHINNA RAO, Tenampet, Madras—18
26—5—1974	Harikatha	SRI M. VENKATESWARULU, Mahanandi, Kurnool Dt.
27—5—1974	Nadaswaram	SRI S KRISHNAMURTHY, Nadaswara Vidwan, Tirupati.
31—5—1974	Lecture	SRI K BALASUBRAMANYA SASTRY, Mylapore, Madras

ARSHA SAMSKRITI SADASSU PROGRAMME AT SRI KODANDA RAMASWAMY TEMPLE, TIRUPATI.

Harikatha 7 P.M. — 9-30 P M. Music 6 P.M. — 8-30 P M.

Date	*Performance*	*Name and address*
4—5—1974	Harikatha	SRI PODDAKUDI VENKATESWARA RAO, Kumbakonam
5—5—1974	Music	SRI T. LOKANADHA SARMA, Secundarabad-26.
11—5—1974	Harikatha	SRI THIRUVOYIPATI RAMA RAO, Bhagavathar, Tenali.
12—5—1974	Music	SMT KAMALA DEVI, Musician, Srikakulam.
18—5—1974	Harikatha	SRI POTHAKAMUNI NAGABHUSHANAM, Krishna Dt.
19—5—1974	Music	MRS N. VISALAKSHI, Malakpet, Hyderabad.
25—5—1974	Harikatha	SRI M. VENKATESWARLU, Mahanandi, Kurnool Dt.
26—5—1974	Music	SRI S. KRISHNAMURTHY, Nadaswara Vidwan, Tirupati.

★ ★★

Statement about ownership and other particulars about

SAPTHAGIRI

(MONTHLY)

FORM IV

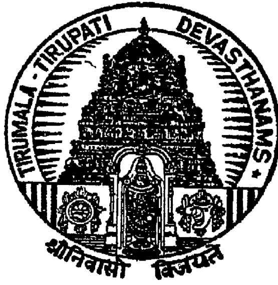
(*See Rule* 8)

1	Place of publication	...	TIRUPATI.
2	Periodicity of its publication	...	Monthly
3	Printer's Name	...	Sri M. Vijayakumar Reddy
	(Whether citizen of India ?)	...	Yes
	Address	..	Manager, T. T. D. Printing Press, Tirupati.
4	Editor & Publisher's Name	...	Sri K. Subba Rao, M.A.,
	(Whether citizen of India ?)	...	Yes
	Address	...	Editor, T. T. D. Sapthagiri Journal, Tirupati.
5	Names and addresses of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital	...	Tirumala Tirupati Devasthanams Board of Trustees represented by its Executive Officer T T D. Tirupati.

I, K. Subba Rao, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(*Sd.*) K. SUBBA RAO,
EDITOR & PUBLISHER,
Tirumala Tirupati Devasthanams, Tirupati.

TIRUPATI,
Date : 28–2–74.

THE SAPTHAGIRI

Vol 4 MONTHLY *No.* 10

MARCH, 1974

Editor & Publisher ;

K SUBBA RAO, M A.,

T. T. DEVASTHANAMS,

TIRUPATI.

Printer :

M. VIJAYAKUMAR REDDY. L P T.,
Manager,

T. T. DEVASTHANAMS PRESS,
TIRUPATI.
PHONE · 2340.

Annual Subscription: Rs. 5/-
Per copy: 35 Ps.
By Post: 42 Ps.

For copies and other particulars

EDITOR
T. T. DEVASTHANAMS,
TIRUPATI.

'The opinions expressed by various authors in the Journal are personal.'

Editor

CONTENTS

PAGE No.

NEWS & NOTES ..	5
VISHNU DHARMA ..	6
SRIMAD PAADUKA SAHASRAM OF SRI VEDANTHA DESIKA .	9
TUMBURU TEERTHA ..	12
SYMPOSIUM ON THIRUKRURAL .	15
MESSAGE OF THE GITA	17
SRI RAMA'S INSTRUCTIONS TO LAKSHMANA ..	21
RELIGION, ITS PATH IN INDIA & OUR DUTY	23
LAYS OF THE LORD OF SEVEN HILLS ..	25
HANUMAN, THE SUPERB LINK IN THE RAMAYANA ..	29

* * *

Cove Page **Tallapaka Annamacharya**

Due to some unforeseen circumstances the magazine could not be released in time Wr regret very much for the inconvenience caused to the readers—EDITOR

Editorial . . .

If the names do suggest their meaning also the New Year 'Ananda' should, be an year of Happiness The previous year 'Pramadi' that has gone by, had ironically and symbolically too, justified its (danger) name in so far as 'Sapthagiri' is concerned The magazine received a big jolt due to various unavoidable and unforeseen difficulties, which crippled the progress of the magazine making it impossible for the management to cause even the timely release of the journal This resulted in some drop in circulation too

But while trying to overcome the impediments, we would like to introduce certain new proposals in this New Year with the blessings of the all merciful Almighty. While conveying our good wishes to all on the eve of the NEW YEAR we pray Lord Venkateswara to make 'Ananda' really worthy of its name in bestowing on people, peace, prosperity and plenty

'Sarve Janaah Sukhinobhavanthu'

Festival Programme for the next two months.

1–4–74	Sri Rama Navami Asthanam
4–4–74	Vasanthotsava of Lord Venkateswara
5–4–74	Silver Car procession of the Lord
6–4–74	Tumbura theertha Mukkoti
4–5–74	Vedanarayana Swamy Brahmotsavam (Commencement)
7–5–74	Tirupati Ganga Jathara
9–5–74	Garudotsavam of Vedanarayana Swamy
13–5–74	Avabhrithotsavam of Vedanarayana Swamy
27–5–74	Govindaraja Swamy Brahmotsavam (Commencement)
31–5–74	Garudotsavam of Govinda Raja Swamy Float festival of Padmavathi Devi, Tiruchanur

News & Notes

Sri Jalagam Vengala Rao, Hon ble Chief Minister of Andhra Pradesh visited Lord Venkateswara's temple on 7—2—74 accompanied by Sri Sagi Suryanarayana Raju and left Tirupati on 8—2—74

On 8—2—74, the T T D Officers association hoisted a felicitation party in honour of the outgoing specified authority Sri A Valliappan and also to greet the members of the newly constituted Trust Board and its Chairman Sri C Anna Rao

Sarvasri Raja Sagi Suryanarayana Raju, Minister for Religious Endowments, Sri P L Sivaram, Commissioner for Endowments, Sri S.V Subramanian, Executive Officer took part in the felicitation in which all the officers and members T T D Board of trustees were introduced

Surya Pooja at Nagalapuram.

The Annual Surya pooja festival and the float festival to Veda Narayana Swamy will be conducted at Nagalapuram from 25—3—74 to 27—3—74

During the 12th 13th and 14th days from the entry of Sun into the 12th constellation Meena, which corresponds to the said dates as per English Calendar, the rays of Sun God will touch the feet of the Lord Veda Narayana Swamy on the 1st day, the navel on the second and the face on the third day

This is considered to be the most auspicious as well as spectacular feature attracting many devotees from near by villages

During these three days, the Lord Sri Vedanarayana Swamy together with his consorts, will adorn on the well decorated float and goes round in the Pushkarini

Another attractive feature of the temple festivals is the Lord's Brahmotsavam which will be conducted from 4—5—74 to 13—5—74 with all necessary pomp and grandeur in accordance with Vaikhanasa Agama principles Padmavalli is the presiding Goddess of the temple

Puranas and local legends extol the place as the venue where Lord Srimannarayana having resurrected the Vedas from the clutches of Somakasura delivered them to Brahma Historical evidences establish that Sri Krishna Deva Raya, the famous king-poet of Vijayanagara Empire made some renovations to the temple and, also built a township called Nagulapuram in honour of his mother Nagulambika

These festivals will add splendour to the temple which is already a repository of beautiful sculptures

The T T Devasthanam is operating direct buses from Tirumala the seat of the Lord of seven hills to Nagalapuram via Narayanavaram another temple maintained by the T T D, where the marriage of Lord Venkateswara with Padmavathi Devi the daughter of Akasa Raja, took place

Vasanthotsavam of Lord Venkateswara.

The Annual Vasanthotsavam festival of Lord Venkateswara will be conducted for three days from 4—4—74 to 7—4—74 During these three days there will be regular processions of the Lord together with his consorts, from the temple to Vasantha mantapam wherein the Vasanthotsavam will be done On 5—4—74 there will be a procession of the Lord adorned on Silver chariot, recently built by the T T D at a cost of Rs 6 lakhs under the supervision of Sri Sivananda Mouna Swamy of Tiruvolum

Thumbura Theertha Mukkoti.

Thumbura theertha is one of the many important and sacred theerthas situated around Tirumala, the seat of Lord Venkateswara and is situated at a distance of 10 miles north of Tirumala On 6—4—74 there will be a festival when several people take sacred bath under the holy waters of the Teertha. Though the Theertha is not generally accessible to the pilgrims on other days on account of its location in dense forest, special steps will be taken to clear the jungle, making the way usable by the public

VISHNU DHARMA

Sri D. SATYANARAYANA,
Kendriya Sanskrit Vidyapeetha, Tirupati

CHAPTER LVII

Gradual liberation is a deep-rooted belief of the Indian spiritual life This chapter furnishes the developmental stages how one ascends to the final apex The original births are effects of presentments and bestowals, and subsequently the placement in each caste is conditioned by the tangidity of the prescribed achievements in one's own duties ethical moral and spiritual on account of misfeasance and malfeasance One degrades, and degenerates himself to lower castes and even if in lower castes one does not control and discipline himself to the code of conduct recommended one reverts to the life of non-human beings and animal life for prolonged periods of suffering, since the animals cannot activate actions of rational intelligence Those who having taken birth in the Brahmin class perform such duties which are expected of Ksatriya class revert themselves to Ksatriya class and finally reaching to Sudra class who does not discipline himself to religious observances is doomed One who appropriates ill-gotten victuals, transforms and incarnates into the same community. Therefore, one should scrupulously adhere to the duties and responsibilities ordained for each one's own community A Sudra performing actions with passive indifference takes birth in Vaisya class and in the same way Vaisya into Ksatriya class by performing Ksatriya duties and Ksatriya becomes a Brahman by studies, instituting sacrifices etc Therefore one should preserve his high caste once he has merited that status.

भगवानुवाच

Lord spoke.

**ब्राह्मणत्वं सुदुष्प्राप्यं निसर्गाद्ब्राह्मणो भवेत्
क्षत्रियो वाथवा वैश्यो निसर्गादेव जायते ॥ १ ॥**

1 Being Brahmana is an uncommon rarity, and is earned by benefactions and charitable presents Even Ksatriya or Vaisya is also largely dependent on acts of active beneficient kindness

**दुष्कृतेन तु दुष्टात्मा स्थानाद्भ्रंश्यति मानवः
श्रेष्ठं स्थानं समासाद्य तस्माद्रक्षेच्च पण्डितः ॥ २ ॥**

2 Malefic deviation from rectitude results in perverted depravation and a man is overthrown to lower status Therefore, one having a good status should retain the

**यस्तु विप्रत्वमुत्सृज्य क्षत्रियत्वं निषेवते ।
ब्राह्मण्यात्स परिभ्रष्टः क्षत्रयोन्यां प्रसूयते ॥ ३ ॥**

3 One who disregards Brahmana characteristic and practises Ksatriya formularies forfeits his Brahmanhood and takes birth in Ksatriya class.

**वैश्यकर्माणि वा कुर्वन् वैश्ययोन्यां प्रजायते ।
शूद्रकर्माणि कुर्वाणः शूद्रत्वमुपपद्यते ॥ ४ ॥**

4. Accomplishing Vaisya performances one incarnates himself in the Vaisya class and performing Sudra duties one begets himself as a Sudra.

**स तत्र दुर्गतिं प्राप्य स्थानाद्भ्रष्टो युधिष्ठिर ।
शूद्रयोनिमनुप्राप्तः यदि धर्मं न सेवते ॥ ५ ॥**

5. Placed in unfortunate predicaments in the Sudra stage one falls into steep declivity if not protected by religious virtues

मनुष्यात्स परिभ्रष्टस्तिर्यक् योन्यां प्रजायते ।
अधर्मसेवनान्मूढस्तमोपहृतचेतसः ।। ६ ।।

6 Debasing one self by irreligious latitudes resulting in contamination tainting the self, one loses ones human character and takes births in animal life

जात्यन्तरसहस्त्राणि तत्रैव परिवर्तते ।
तस्मात्प्राप्य शुभं स्थानं प्रमादान्न तु नाशयेत् ।। ७ ।।

7 Despite thousands of species of animal life one's soul roams restlessly, therefore one having gained a good position should not allow it to slip away by sheer neglect

शूद्रान्नावशेषेण यो म्रियेत जठरे द्विजः ।
आहिताग्निस्तथा यज्वा स शूद्रगतिभाग् भवेत् ।। ८ ।।

8 The performer of sacrifices or the Yajvan, closes his life, sojourn by taking, any time, any thing from a Sudra shall be born as a sudra

क्षत्रियान्नावशेषेण क्षत्रत्वमुपपद्यते ।
वैश्यान्नावशेषेण च वैश्यत्वमुपपद्यते ।। ९ ।।

9 By the same process one is born as Vaisya or Ksatriya by accepting anything from them to eat.

तां योनिं लभते विप्रः भुक्त्वान्नं यस्य वै मृतः ।
ब्राह्मणत्वं शुभं प्राप्य दुर्लभं योऽवमन्यते ।। १० ।।

10 Having obtained a Brahmin birth one who neglects his duties falls down and obtains next birth in the same birth of which he had tasted the dishes and breathed last.

भोज्याभोज्यं न जानाति स भवेत् क्षत्रियो द्विजः ।
कर्मणा येन मेधावी शूद्रो वैश्योभिजायते ।। ११ ।।

11 Brahmin who does not know the table ettiquette and conventional requirements of common caste dinner steps down to Ksatirya class

तत्ते वक्ष्यामि निखिलं येन वर्णोत्तमो भवेत् ।
शूद्रकर्म यथोद्दिष्टं शूद्रो भूत्वा समाचरेत् ।। १२ ।।

12 An intelligent and wise Sudra steps forward and becomes Vaisya, all that I now tell you by which one achieves birth in the highest caste

यथावत् परिचर्यान्तु त्रिषु वर्णेषु नित्यदा ।
कुरुते विमना यस्तु स शूद्रो वैश्यतां व्रजेत ।। १३ ।।

13 A Sudra who serves all the higher castes with passive indifference becomes Vaisya

क्षत्रियत्वं यथा वैश्यस्तद्वक्ष्याम्यनुपूर्वशः ।
दक्षः पापजनद्वेष्टा शेषान्नकृतभोजनः ।। १४ ।।
अग्निहोत्रमुपादाय जुह्वानश्च यथाविधि ।
स वैश्यः क्षत्रियकुले जायते नात्र संशयः ।। १५ ।।

14-15 Now I narrate you how a Ksatriya shall become a Vaisya He should be intelligent and a hater of sinners and not consuming the whole for himself, performing Agnihotra, and other sacrifices as prescribed such a Vaisya shall be born in Ksatriya family There is no doubt

क्षत्रियो ब्रह्मयोन्यां तु जायते श्रृणु तद्यथा ।
ददाति यजते यज्ञैर्विधिवच्चाष्टप्रदक्षिणैः ।। १६ ।।

16 Listen how a Ksatriya obtains a birth in Brahman caste He, who presents gifts, institutes sacrifices as prescribed offering eight circumbulations

अधीते (१०५अ) स्वर्गमन्विच्छन् त्रेताग्निशरणः सदा ।
आर्तहस्तप्रदो नित्यं प्रजाधर्मेण पालयन् ।। १७ ।।

17 Makes full study of the Vedas with a view to obtain heaven and waiting upon three fires, always offering helping hand to the needy and deserving and protecting the common men as per rules

ऋतुकाले तु स्वां भार्यामभिगच्छन् विधानतः ।
सर्वातिथ्यं त्रिवर्गस्य दीयतां भुज्यतामिति ।। १८ ।।

18 Approaching one's wife after menstrual cycle as prescribed and being host to all the three castes and effecting donations and enjoying

शूद्राणां याजकानां च नित्यं सिद्धमिति ब्रुवन् ।
गो ब्राह्मणस्य चार्थाय रणे चाभिमुखे हतः ।। १९ ।।

19 Yielding to all the requests of the Brahmanas and Sudras and dedicates his life in the battlefield by wounds on the front side only for protecting the Brahmanas and cows

त्रेताग्निमन्त्रपूतात्मा क्षत्रियः ब्राह्मणो भवेत् ।
विधिज्ञः क्षत्रियकुले याजकः स तु जायते
प्राप्यते विपुलः स्वर्गो वर्णैं सत्पथमाश्रितैः ।। २० ।।

20 Pure on account of three fires a Ksatriya can become Brahmana Those castes that perform duties on virtuous path attain heaven

ब्राह्मणत्वं सुदुष्प्राप्यं कृच्छ्रेणासद्यते नरैः ।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन रक्षेद्ब्राह्मण्यमुत्तमम् ।। २१ ।।

इति विष्णुधर्मेषु वर्णान्यत्वप्राप्तिर्नाम सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।। ५६ ।।

21 It is rarely that one is born in a Brahmin family and infrequent to attain therefore one should preserve the Brahmanic qualities which are praiseworthy

Here Ends The Fifty–Seventh Chapter Named Varnanyatva Prapti or Coversion To Other Castes.

CAUTION

The pilgrims and the public are hereby informed that one by name Sri Tirumala Rangacharyulu, Tirupati, Chittoor District Andhra Pradesh, is deceiving the public by selling Spurious Prasadams as "Sri Venkateswaraswamy prasadam," and collecting Re. 1/- for this purpose.

The T. T. D has not authorised anybody on its behalf in this regard.

You are advised not to believe such matters and hand over such person to the police for disciplinary action.

By

T. T. Devasthanams.

SRIMAD PAADUKAA SAHASRAM OF SRI VEDAANTA DESIKA

Sri D RAMASWAMY IYENGAR
MADRAS.

(*Continued from the previous issue*)

XI. Sanchaara Paddhati.

This Paddhati of sixty slokas deals with the' sanchaara' or the movements of the Lord from place to place wearing the Paduka.

"अग्रतस्ते गमिष्यामि मृद्नन्ती कुशकण्टकान्" ।
इति सीताऽपि यद्वृत्तिम् इयेष प्रणमामि ताम्
॥ २६१ ॥

Agrataste gamishyaami mridnantee kusa-kantakaan
Iti Seetaapi yad-vrittim iyesha pranamaami Taam (261)

I offer my pranaamams to Her, whose ways (of action) were desired even by Sita-devi as seen from her words (addressed to Sri Rama) meaning "I shall go ahead of you crushing the (sharp) grass and thorns."

Imitation is the best form of admiration When Rama came out of Sita's Antahpuram (harem) and told Her about His having to leave Ayodhya for the forest, Sita-devi exclaimed, "Come on, we shall go I shall in fact go ahead of you and remove the sharp grass, thorns and other objects which may make walking difficult for your soft and tender feet" This offer of Sita-devi is quoted in the first half of the Sloka in its entirety It is the function of the Paduka to trample down and crush all obstacles in the way of the smooth Sanchara of the Lord. Paduka's main function is to protect the feet from being hurt by the hard pebbles, piercing thorns etc, while walking This duty of the Paduka, Sita-edvi says, she will perform. From this Vedanta Desika infers the greatness of the Paduka and pays his respectful obeisance to Her. It may be noticed that Paduka is referred to here not by name, but by the pronoun 'Taam,' as it is well-known that it is Paduka's vritti (business) to protect His feet

Being the first Sloka of the Sanchaara Paddhati, this tells us that the movements of the Lord and the Paduka are going to be described herein. (261)

शरदः शतम् अम्ब ! पादुके ! स्यां
समयाहूतपितामहास्तुतानि ।
मणिमण्डपिकासु रङ्गभर्तुः
त्वदधीनानि गतागतानि पश्यन् ॥ २६२ ॥

Saradah satam Amba! Paduke! syaam
Samayaahoota-Pitaamahastutaani
Manimandapikaasu Rangabhartuh
Tvad-adheenaani gataagataani pasyan (262)

Mother Paduka! May I live for a hundred years beholding the coming and going of Lord Ranganatha, which are dependent on Thee, to and from Mandapas set with precious stones,—which movements are praised by Brahma who has been invited for the occasion.

Lord Ranganatha's Sanchara or movements hither and thither frequently occur during festivals For all these festivals at the very beginning all the Devas are invited by appropriate invocations—(Devata-aahvaanam) They all assemble and enjoy the festival along with, and in the company of, human worshippers All of them enjoy the procession of the Lord from one mandapam to another and the graceful movements within the mandapams (பத்தி உலாவுதல்). The pleasure they derive thereby

finds expression in the shape of the praise (Stuti) Though it is stated here that Brahma alone praises, one must take it as an Upalakshana for all the worshippers

The poet gives expression to his desire to worship at those processions for hundreds of years and he prays to Paduka-devi to confer on him that boon The movements of theLord attain perfection and grace because they take place at the instance of the Paduka The suggestion is that the credit for the graceful movements of the Lord belongs entirely to the Paduka.

I cannot help referring here to an incident that happened during the time of Nammandavan (Terazhundur Andavan swamy of Srirangam) When His Holiness was camping at Kumbhakonam, it struck him one day to send for the vehicle-bearers (Sripaadam-thaanguvor) of Srirangam so that they may do Kainkaryam to Aravamudu by bearing the vehicles of the Lord during His processions It is a well-known fact that the vehicle-bearers of Srirangam are experts in the several gaits (' Oyyaara-nadai ') such as ' Simha-gati,' ' Vyaaghragati' etc. They came from Srirangam and conducted the procession of Amudan His Holiness however felt that the several gaits, which were gone through at Kumbhakonam, were all flat and unimpressive Beckoning to the leader of the group from Srirangam, His Holiness expressed his sense of disappointment at their performance. That leader, in all humility, submitted to His Holiness his explanation somewhat in the following words· " In inviting us here Swami probably thought that by our participating in the procession, the gaits will be the same as those in Srirangam Permit me to submit with all reverence that at Srirangam it is the Paduka that executes the gaits and not we." On hearing this His Holiness sobbed aloud. " Yes, Yes, I should have known this " What a fine Aitihyam (incident)! How well does it bespeak the glory of the gait of Lord Ranganatha, which Vedanta Desika describes by the words " त्वदधीनानि गतागतानि "

To witness the processions of the Lord which are Paduka-adheena and to gaze at the several graceful gaits in wonder, love and admiration, Desika feels that he must live the Vedic span of life, namely, a hundred years He prays to the Paduka to confer on him that longevity Paduka granted the prayer For we see that this Acharya, actually lived for a hundred years.

The Vedic Mantra uttered by all Brahmins while gazing at the Sun begins with the words " पश्येम शरद शतम् " and goes on repeating the words " Saradah satam " seven times Sri Vatsanka Misra (Koorattalwan) prays to Lord Varadaraja of Kanchi thus "करीश ! पश्येम पर: शत समा: " He wanted to enjoy Perarulala and Perundevi Thayar together for more than a hundred years Sri Paraasara Bhatta, his illustrious son, prays to Lord Ranganatha· श्रीरङ्गे शरद . शत तत इत : पश्येम लक्ष्मीसखम् This prayer of Parasara Bhatta is copied here by Vedanta Desika Only where Paraasara Bhatta prayed to Lord Ranganatha, Vedaanta Desika submits his prayer to Paduka Devi That Paduka-devi granted his prayer is a matter of history For Desika lived for a full hundred years and more, and it has been a benefit and blessing vouchsafed to his followers and admirers alone to pray appropriately "இன்னும ஒரு நூற்றாண்டிரும" "—words which are meaningful in his case

It is not as if Desika is not aware of the shortcomings of the physical body or of the obstacles that the world offers to spiritual progress But life here is worth living for hundreds of years if only one is enabled to spend his time in the proper way enjoying Archavatara. Isavasyopanishad in the second Mantra commends a desire on the part of man to live for a hundred years. Only, that life must be for doing one's duty properly· "

" कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेत् शतं समा :"—This Upanishadic desire to live for a hundred years is given expression to by Desika The purpose of living is pointed out to be the enjoyment of

Aichavatara especially to enjoy the Utsava-moorthi during processions If that were not so, will Desika have prayed as he did in Sloka 48 of Varadaraja Panchasat·

"तुरग विहगराजस्यन्दनान्दोलिकादिषु
अधिकम् अधिकम् अन्याम् आत्मशोभां दधानम् ।
अनवधिकविभूतिं हस्तिशैलेश्वरं त्वाम्
अनुदिनम् अनिमेषैर्लोचनैर्निर्विशेयम् ॥"

त्वदधीनपरिक्रमो मुकुन्दः
तदधीनस्तव पादुके ! विहारः ।
इतरेतरपारतन्त्र्यम् इत्थं
युवयोः सिद्धम् अनन्यतन्त्रभूम्नोः ॥ २६३ ॥

Tvadadheena-parikramo Mukundah
Tadadheenas-Tava Paduke! vihaarah
Itaretara-paaratantryam ittham
Yuvayoh siddham ananyatantra-bhoomnoh
(263)

Paduke! Mukunda's (Lord Ranganatha's) going about (walking) is dependent on Thee. Thy movements are dependent on that Lord. The two of You are not dependent on any one or anything else. Thus there is mutual dependence between the Two of You, possessing the glory of not being dependent upon any one or anything else.

The words 'tvad-adheenaani' of the previous sloka indicate some sort of dependence of the Lord on the Paduka in regard to His movements This sloka points out that the dependence is really mutual and not on the part of the Lord alone It is true that the gait of the Lord is dependent on the Paduka At the same time the movements of the Paduka are dependent on the Lord since they are dictated by the Lord's desire Thus there is inter-dependence between the Lord and the Paduka But neither of them is dependent upon any one or anything else This glory belongs to both of Them (264)

रजसा तमसा च दुष्टसत्त्वे
गहने चेतसि मामके मुकुन्दः ।
उचितं मृगयाविहारम् इच्छन्
भवतीम् आद्दत पादुके! पदाभ्याम् ॥ २६४ ॥

Rajasaa Tamasaa cha dushtasattve
Gahane chetasi maamake Mukundah
Uchitam mrigayaa-vihaaram icchan
Bhavateem aadrita Paduke! padaabhyaam
(264)

Paduke! Desirous of indulging in the proper sport of hunting in the forest of the impenetrable mind of mine whose good nature ('Sattvam') has been spoiled by Rajas and Tamas (in the forest infested by wild beasts full of dust and darkness). The Lord resorts to Thee with His feet.

Kings often take to hunting in the forest as a pastime and also to potect the people from the beasts of the forest. Rangaraja that He is, this Lord also entertains a desire to hunt The forest is infested with all sorts of wild animals (Dushta-Sattvam) It is full of dust (Rajas) and because of numerous trees, dark (Tamas) To go into such a forest the Lord turns to the Paduka with a view to wearing the same on His feet before starting out. This is one meaning that the words of the Sloka contain

But the more important purpose of the Lord's Sanchara is to hunt in the heart of the poet (in the hearts of all of us) Here also there is Rajasaa Tamasaa Dushta-sattvam रजसा तमसा दुष्टसत्त्वम् The innate good nature of the mind (Sattvam) is spoiled by Rajo-guna and Tamo-guna The mind is also *gahana* (impenetrable) That is the state of our minds which the poet refers to as 'maamake chetasi' —for us to recite (264)

(To be continued)

TUMBURU TEERTHA

SRI V S. VENKATANARAYANA M A, B Ed, *Tirupati*

Tumburu teertha is a sacred Teertha of great repute existent in Sri Venkatadri of the Tirumala Hills It is a very interesting waterfall, in the east of the Hills, situated 11 miles to the north of Tirumala village and most easily approachable from Mamandur Here a cannon about a quarter of a mile long occurs, into which the water precipitates itself and then flows along a smooth granite bed, with some extraordinary deep circular pools at intervals full of fish Huge reptiles are also found here The vegetation is very dense and wild animals can be found including cheetahs and tigers The scenery is very charming and exhilarating This Teertha is said to be the abode of great Rishis It's earlier names are Tumburu teertha, Phalguni teertha or Ghona teertha It is known now only as Tumburu teertha The Puranas extol the virtue of a sacred bath in this teertha The 66th and 67th Slokas of the first Adhyaya of the second part of Varaha Purana state that it is very fruitful both materially and spiritually to bathe in the Tumburu teertha on the Pournami tithi, that is, the full moon day, when in conjunction with the star Uttara Phalguni when the sun is in the Meena Samkramana in the last part of the day The very same statement is found given in the fourth Adhyaya of Brahma Purana where it is averred that one who bathes in Tumbu teertha would not be born of the mother's womb again

The 63rd Adhyaya of Garuda Purana has an account from which we learn that the greatest of the most dutiful wives, Arundhati, got that supreme position of eminence and virtue among all women only due to her having resorted to this holy Tumburu teertha and taken bath therein. This account is given hereunder

Once the most blessed of the ladies, Arundhati, out of compassion for the welfare of the world, saluted her husband and prayed to him to tell her as to what was the most sacred of all the Teerthas of the world That sage of sages, Vasishta, her husband, appreciated her question and out of graciousness towards her, told her that a sacred bath in the Tumburu teertha was the best of all Teertha Sevas He praised the glory of that teertha which, he said, was the most hallowed of all Teerthas . He permitted her to go there, have regular baths in it and do penance Accordingly she went there. After taking her bath in Swami Pushkarini, Akasaganga and Papavinasanam, She worshipped Lord Srinivasa. Thereupon she took up her abode in Tumburu teertha and did penance for twelve years taking no nourishment at all Lord Srinivasa blessed her with His darsan in the later part of the day on the full moon day of the month of Phalguna in order to gratify her desire. He was mightily pleased with her penance Arundhati praised the Lord's grace and requested him to let her know about the greatness of Tumbu teertha Bhagavan spoke eulogising the teertha and its superior merits and said that untold riches and gratification of all desires were sure to be attained by those who bathed in it. He granted her the supreme position among Pativratas and affirmed that even those that heard about the greatness of this Teertha would attain whatever beneficial results that accrue to a regular bather in it

The following slokas relate the exact nature of the benefits that would be enjoyed by a pilgrim who takes a dip in the teertha and also by one who merely hears about it

" *Ye Tumbu teerthaabhisheka maacharanti tadaa tadaa*
Te nishpaapaa matkrupaya lakshyaaha paatram Na samsayaha

Phalgunyaam Pournamaasyaam tu Pratyaksha Divase mama
Snaasyanti Bhakti manto Ye teshaam Srunu Phalonnatim 54
Yatsarvateertha snaanena tatphalam Bhavati dhruvam
Phalgunee teertha mityasya Naama loke Bhavishyati 55
Pativrataanaam mukhyaacha bhava tvamcha suputrinee
Iti sarvam varam datvaantardadhe Venkateswaraha 62
Ya idam patati dhyaayan cchrunuyaatcha —samaahitaha
Ghona teerthasnaane phalam praapnoti hi Na samsayaha 63

The name Phalguni teertha had been in currency for this Ghona teertha as a result of the revelation of the Lord of the Seven Hills Sri Venkateswara to Arundhati on the Pournami day of Phalguna The following narrative found in the sixteenth Adhyaaya of the Skanda Purana highlights the importance of this teertha further stating how a Gandharva called Tumburu got rid of his curse Once the great soul Gargya approached the saint Devala and beseeched him to enlighten him about the eminence of the Ghona teertha Devala told him thus: "Once a Gandharva called Tumburu instructed his wife to follow him and perform baths in the month of Magha to do service to God along with him The lady was unwilling to abide by his instruction on account of her fear that she would not be able to cope up with the severity and torture of the biting cold during the period Tumburu got angry with her and said 'Get thee out of my persence Go to Sri Venkatadri, the sin destroyer and the holiest of holy places, take the shape of a frog and vegetate in the hole of the pipal tree near Ghona teertha. Begone!' The curse was terrible and the lady tried to win his good favour and learn about the means to get her redemption Tumburu at last pitied her and gave out the way for freeing herself from the curse. He said to her: 'the famous sage Agasthya would be coming on a pilgrimage at a future date He would take his holy bath in the Ghona teertha and would speak of the spiritual greatness of it taking his place under the pipal tree On that day, you would be freed from this curse' Consequent upon this curse uttered against her, the lady became a frog and bided her time living under the pipal tree near the Ghona teertha Finally she heard the recital of the Mahatmya of the Ghona teertha from the holy Agasthya and got back her original shape and position She told the sage about her curse and, he in his turn, spoke to her about the virtues to be had by a housewife and advised her to implicitly obey the orders of her husband

There is still another narrative regarding the greatness of this teertha found mentioned in the fiftieth Adhyaya of Brahmottara khanda That was related by the four faced creator, Brahma Deva, to saint Vasishta . Once upon a time Vasishta felt extremely dejected contemplating upon the sin that was inherent in priesthood to kings He also felt highly sorrowful regarding the fate of his follower, Sarvabaddha, a brahmin, sinful and suffering, and thought of the method to free both himself and that fallen brahmin from the tentacles of sins He went to the court of Brahma, the creator, and prayed to him to suggest a remedy for his sins The creator, who was in resplendent glory in full court attended upon by all the gods of heaven, heard his prayer and prescribed various remedies for the wiping out of all his sins incidental to priesthood and the sins committed by Sarvabaddha But the sage was not satisfied with the methods of atonement prescribed by the Elder of the gods and prayed for special ordeals to be undergone to burn away his sins at once Thereupon Lord Brahma went into Dhyana yoga and ultimately ordained that he and Sarvabaddha should take a holy dip in the Ghona teertha

'*Tasya Venkatasailasya madhye Ghonamiti smrutam*
Ekam teertham Pavitram Vai tatra snaanata ssuchissadaa

Meenasamsthe Savitari Poornamaasyaam
Mahaatithou
Ghona snaanena sarvaani nasyanti
duritaani hi
Tvadaasritastvam cha tatra gatvaa Venkata
bhoodhare!"

Following the advice of Pitamaha, Vasishta prayed to Lord Venkateswara after bathing in the teertha The Lord blessed him and rid him and Sarvabaddha, his follower, of all their sins. Sarvabaddha became highly virtuous and he was blessed with unbounded riches and righteous life by the Lord Bhagavan said thus

"*Kalautu Bharate varshe maanusham janma*
durlabham
Tato Venkatayaatraatu durlabhaa sukrutam
Vinaa
Tatopyasimn dine punye teerthe Tumburu
naamake
Snaanam daanam cha labdham chette
Krutaarthaa na samsayaha"

"It is difficult to be born as a human being in this sacred land of Bharata varsha in this kali. Unless one had performed virtuous acts in the previous births, one could not have the good fortune of performing pilgrimage to Venkatachala It is also good fortune that would make one bathe in this holy teertha going by the name of Tumburu teertha." Further it is told here that this teertha got the name Tumburu teertha supplanting the other names for it because Tumburu realised his desires after performing severe penance

"*Maamuddhisya tapastaptvaa Tumbururbhaga*
vaaniha
Teerthasya svasya naamnaiva khyaatim
Praarthitavaanabhoot"

The story goes thus:

Once Tumburu and Narada the famous songster-saints were on their aerial flight chanting the name of Bhagavan and singing His praise. Narada was charmed with the new brand of Veena, wonderful and sensitive, in the hands of Tumburu He asked the latter whether it was new Tumburu replied in the affirmative and said that he got it as a reward for singing the praise of Praacheena Barhi in full court This enraged Narada who thought him to be unfit to be his companion as he had praised a frail man instead of God He said that one who praised man in the place of God was not desired by him to be his companion and therefore he cursed Tumburu making him lose the power of aerial travel and let him fall upside down on earth Tumburu was stricken with that potent curse and began falling down Fortunately for him he fell down near the Ghona teertha of Sri Venkatadri He was in deep meditation as he fell down and knowing the place of his fall to be Sri Venkatadri he concentrated his mind on Lord Venkateswara praying for His protection. He bathed in the Ghona teertha and went into a prayerful attitude He continued praying to the Lord with firmness without being disturbed by the environs around him On one Pournami day in the month of Phalguna, Lord Srinivasa made His divine presence there before him with all His attendants He gave His blessings to Tumburu, made him regain all his powers and restored him to his previous glory He made all His entourage bathe in the teertha. They did so and became highly blessed Then Tumburu requested the Lord to grant that the Teertha should be known after his name from that time The Lord granted his desire From that time onwards the earlier names for the teertha were replaced by the name Tumburu teertha. Tumburu teertha Mukkoti takes place annually on this date One should take his bath in this teertha with reverence singing its praise with implicit faith in its efficacy. It is a spiritual reservoir. For in the 9th Adhyaya of Brahmapurana, it is said·

'*Teertha vaibhava maakarnya Samyakte-*
naiva Nirvrutaha
Teerthayaatraam Prakaurveeta Bhakti
Sraddhaa samanvitaha
Tena nirdhoota paapassan sa yaati Para-
maam gatim"

The sage Durvasa told Dileepa that the glory of the Teerthas should be contemplated by the pilgrims and they should take their holy baths in them By that they would be free from all sins and go to the place of God attaining freedom from the bondage of samsara

So it would behave one and all to know fully about the Prominence and holiness of Tumburu teertha, which had bestowed immense and everlasting benefits to numberless pilgrims, and, singing its glory, take the holy bath in it.

★

Special Co erage.

SYMPOSIUM ON THIRUKKURAL

Under the auspices of the Department of Tamil of Sri Venkateswara University, Tirupati, a comprehensive symposium on Thiruvalluvar's Thirukkural, was held during 6-8th February 1974, in which a number of scholars of South India, participated

The inaugural address was delivered by Padmasri N D Sundara Vadivelu, Vice Chancellor of Madras University under the Presidentship of Dr D Jagannadha Reddy, Vice-Chancellor, Sri Venkateswara University

Dr. Reddy in his Presidential remarks, stressed the interest of the Kural for the Andhras among others

Mr. Sundaravadivelu, in his inaugural address depicted Valluvar as not only a practical philosopher, but also as the "the first Indian Philosopher" who profounded a code of basic moral values, emphasised duties more than rights and did full justice to the social, as well as the individual dimensions of men.

Mr P Rangaswami Reddiar, unveiled a portrait of Saint Thiruvalluvar on the occasion

Mr K Venkataswami Reddiar, in a short speech, on the greatness of the Thirukkural, pointed out how Valluvar's ideal of the truly educated man, lays stress on humility.

Dr K Kamalanathan, in his speech, on the same theme portrayed the Kural as a uneverfailing guide to the whole of life

Siilasri Kundrakudi Adigalar, delivered a message of blessings In it, he made it clear that Valluvar points out to ways of achieving morethan wordly goods Valluvar quite remarkably brings out the difference between learning and wisdom and the greater need for wisdom than for learning

In the first session of the symposium Thirukkural was examined in terms of its implications for various arts, social and other sciences.

Prof. M Sundaram of Presidency College, Madras, presided

Dr N. Subbireddiar, pointed out that objectives of education and methodological principles as these are envisaged in modern educational theory are to be found in germ, in Thirukkural

Sri M Shanmugam pillai, of Madras University, outlined how the term 'cultivation' is used by Valluvar in an all-inclusive sense.

Prof P B Rajarajeswari, showed how Valluvar's concept of womanhood is that of a lady who lives through giving and loving

Dr. K. Kamalanathan, in his study on "the Political code" advocated by Valluvar, brought out its completeness.

A series of public lectures on the different aspects of the Kural, were delivered on the two successive evenings, on the 6th by Sri. Sadasivareddy, on the 7th by Sri. M Venkataswam. reddiar , and Prof. M. Sundaram

In the second session on 7-2-1974, presided over by Prof V S P. Manikyam of Annamalai University, the relations of Thirukkural to the lady classics of Tamil literatures were considered by several scholars

Prof Manikyam demonstrated that the Kural was in the true tradition of Sangam Literature and the third section of the Kural exemplified the individuality of Tamil culture

Dr. G Damodaran, illustrated Kamban's abundent use of Thirukkural as a source conceptual and verbal

Sri S Chellappan of Madras, in his paper on 'Chilappadikaram and Thirukkural' cited many instances of Ilango's use of Thirukkural.

Sri T J. Raghupathi, provided instances Bharathiyar's development of Valluvai's ideas of wealth and of love

Mr D Mohanarangaswamy, Secretary, proposed a vote of thanks in verses.

In the third session in the afternoon of 7-2-74 held under the presidentship of Prof N Sanjeevi of Madras University, the bearing of Thirukkural on several religious schools of thoughts were discussed

Prof. N Sanjeevi on Saivism, Sri Venkataswami Reddiar, on Vaishnavism, Prof S. Abdu-Rahaman on Islam and Father Rajamanikyam on Christianity, among them amply justified to the acceptability of the Kural's diverse religious denominations In the fourth and the final session, held in the Forenoon of 8th February, 74 under the presidentship of Prof M. V Ramasarma, the comparision between the Kural and the similar works in other literatures, came in for consideration

Prof G. N. Reddy, prof E R Sree Krishnasarma, prof S Sankararajulu Naidu, Dr V Varadhachari, and Sri S Viswanathan spoke respectively on Telugu Malayalam,, Hindi, Sanskrit and English literature with reference to the Kural.

Thanks to the enthusiasm and untiring efforts of Dr. N Subbireddiar, Head of the Department of Tamil, and his collegues and students the symposium was successfully organised and conducted in a most rewarding and enjoyable manner

CAUTION!

Information from various sources is being received that one person by name G. SATHYANARAYANA RAO, native of Paragada Tq, about 45 years age, physically strong and stout, about 5'–9" of height and fair complexion, is approaching people around Bangalore and Davanagere areas stating that he is the 'loans agent' of TTD, on the plea that the T T. D is issuing loans on the mortgage of lands at lower rate of interests or even without interests to the Employees

The T T D. management hereby denies any such appointment of Loans agents in toto. T T D. is not at all giving loans to any body under any circumstances

Hence public are hereby requested to be watchful about the approach of such persons and not to be cheated by such bogus words.

ISSUED BY THE T T DEVASTHANAMS

MESSAGE OF THE GEETA

SRI BRAHMACHARI MOTI LAL PANDIT
BOMBAY–72 (A S)

(Continued from previous issue)

Brahman

The Gita uses a variety of terms with regard to the ground of Being Such terms as Brahman, Purusha, Imperishable, Un-manifest, Atman, etc, are used in abundance to denote the ultimate Reality

The Kena and the Isa Upanishads are the earliest Upanishads which fore shadow theism for example we read

"By whom impelled, (by whom) sped forth does the mind soar forth?
By whom enjoined does the first breath go forth?
By whom impelled this speech do people utter?
The eye, the ear—what god enjoineth them?"[14]

Here the question raised by the Kena Upanishad is that we can say nothing about the ultimate Reality in a language which is itself limited and bound. We can only speak about reality in a language which can only be an approximation, for, in the final analysis of the word, God is beyond human comprehension and understanding From our experience and inference we can form only an inadequate and partial knowledge of God "If you think, 'I know well'—well, you may know a very little, - a form of Brahman, (only) that (much) of it that you yourself are or that (much) of it which is in the gods"[15] Brahman, who is not conceived here as a differenceless reality, can be partially apprehended through the spiritual awakening (Pratibodha) "It is conceived of (only) by one who has no conceptual thought about it Those who think about it do not know it It is not known to those who busy themselves with knowledge, but it is known to those who are not concerned with knowledge It is known and conceived of when there is an awakening, for immortality is experienced By the soul one attains virtue, by knowing immortality If one knows it here, that is truth; if one does not know it here, greater is the destruction Discerning it in all creatures the wise, on departing this world, become immortal"[16]

The ground of Being, as we have seen above, cannot be apprehended through the intellect It can be known only through the spiritual awakening. Brahman, who is both immanent and transcendent, is to be contemplated in all creatures, since He pervades all things By contemplating on Him one attains Union with God, and thus becomes immortal, *i e*, free from the cycle of Samsara. It is in Brahman that soul (Purusha) and nature (Prakriti) abide, yet He is distinct from them

Brahman, who is said to be transcendent, must necessarily be the Sovereign of the universe So we read in the Isa Upanishad that "This whole universe must be enveloped by a Lord, whatever moving things there are in the world." God, who is beyond all the

14. Kena Upanishad, 11–13
15 Ibid., 9.
16. Kena Upanishad, 11–13

categories of human language and thought, can only be expressed in paradoxes So we read that "It moves, yet It does not move It is far, yet it is near It is within this All, yet It is outside It"[17]

These two Upanishads clearly adumberate a theistic point of view, a view that God is Person and that He has qualities This point of view was carried out to its logical conclusion by the Swetaswatara Upanishad and the Gita

This theory, that God is a Supreme Person, is taken up again in the Mundaka Upanishad Thus we read

Heavenly, formless is the Person,
He comprises without and within, unborn is he,
Without breath, without mind, effulgent,
Higher than the high, Imperishable [18]

God, the Supreme Person, is surely conceived higher than the differenceless Brahman, for in a later passage it is confirmed that Brahman is the womb of the Lord.[19] Brahman would, therefore, mean to be a primary stuff whose lord is the Supreme Being.[20] The Supreme Being is said to be "beyond the imperishable"[21] "beyond the beyond"[22] (Parat param). A realised person according to the Mundaka Upanishad, does not become God By becoming Brahman, the realised person reaches near to, or attains union with God The thinking of the Gita begins where the Mundaka leaves off Brahman, as an ultimate reality, in the Gita, has been used in more than one sense In chapter V, Brahman is referred to as Nature (Prakrti), and in XIV, 3, Lord Krishna says. "The Great Brahman is my womb, in it I place My seed for the formation of the universe" In chapter V, 16–27, Brahman is spoken of as an "eternal mode of existence," *i e*, as the Supreme Being In verse 19 of the same chapter Brahman means a state of equipoise and equilibrium It is also stated in the same chapter that, one who has, through self-discipline and yoga, attained the equipoise of the mind, is in Brahman To be in Brahman does not mean to be identical with God It means the realization of the immortality of the self Superiority of God over Brahman is clearly shown when we read "And why should not they worship Thee, for thou art more venerable than Brahman, Thou, the original creator O' Infinite Lord of the gods, in whom the world dwells, thou art the Imperishable, Being, Not-being, and what is beyond both Thou art the primeval God, the ancient Person, thou art the supreme bourn of this universe, the knower and what is to be known art thou, supreme abode, by thee is this universe pervaded, O' infinite in form"[23]

God.

In several places in the Gita, God is spoken of as an indeterminate, impersonal and undifferentiated Being "All the highest Brahman, highest home, all the highest vessel of purity art thou [24]" The discription which Lord Krishna gives of Himself in chapter X, 23-42 and XV, 12-15 tallies with the description of the Absolute as a differenceless reality In chapter XIII, 27, Lord Krishna speaks of himself as that who "does not perish when all other beings perish" "When a man sees the various states of contingent beings as abiding in One and thence their manifold expansion, then he attains to Brahman"[25] Again we see in the theophany of chapter XI

17. Isa Upanishad, 5.
18 Mundaka Upanishad, 2 1.2.
19 Ibid, 3. 1 3 cf. Gita, XIV. 3.
20. Ibid, 3. 1. 3.
21. Ibid., 2. 1. 2.
22. Ibid, 3. 2. 8.
23. B.G XI, 37, 38.
24 Ibid., X, 12
25. Ibid XIII, 30

Arjuna seeing "the whole world abiding in One, yet divided manifold in the body of the God of gods [26]" Such seeming and apparent contradictions can be resolved only if we keep in mind that "according to the Gita the Personal God as Ishvara is supreme principle, and Brahman, in the sense of a qualityless, undifferentiated ultimate principle as taught in the Upanishads, is a principle, which, though great in itself and representing the utlimate essence of God, is nevertheless upheld by the personal God Krishna Thus, though in chapter VIII, 3 and 12 Brahman is referred to as the differenceless ultimate principle, yet in XIV, 27, it is said that God is the support of even this ultimate principle, Brahman [27]"

From this it is clear that the Gita does not preach, as some would have us to believe, the doctrine of a qualityless, who is "the Base of Brahman, the eternal and infinite, and of the eternal Dharma, and of the absolute beatitude" [28] God, who is both transcendent and immenant, is the creator, preserver and sustainer of everything, all beings subsist and abide in Him, yet He is distinct from them[29] All beings derive their beinghood from God, and nothing can exist without Him The true transcendent nature of God is understood by Arjuna when God reveals His Cosmic Form

It is only against this background, i e, God as a Person, that we can understand the true meaning of liberation as taught in the Gita

Emancipation is spoken of in the Gita both in relation to Brahman, who is referred to as an abode of God, and in relation to God The State of liberation is spoken of as beyond (param),[30] the 'course beyond' (para, Parama gati)[31] or the highest state (Param sthanam) [32] This state of beyond is identical with Brahman a state of beatitude,[33] which is free from defects,[34] and is an imperishable abode [35] The state of 'beyond' (para), as Ramanuja rightly points out, means 'beyond the senses' Liberation would, therefore, mean the cessation of pain and suffering and the participation in, and the union with, God's beutitude and bliss This peace (Shanti) is unconditional and timeless, it is the state of Brahman [36] A liberated Person is one who has entered or become Brahman [37] This does not mean that one achieves identity with God It only means that, since Brahman is the abode of God, one is near to God

It is not self-realization (Atma-bodha), as Ramanuja points out, on which Gita lays emphasis, it is devotion to, or worship of, God which forms the main topic of the Gita

The vision of God cannot simply be achieved by mere Knowledge or by meditation Meditation and Knowledge, no doubt, help man in regaining what Martin Buber calls "the Pre-biographical unity"[38] i e, the State of Brahman which consists of peace and serenity It is only through devotion and grace that the vision or knowledge of God is possible "Through devotion he comes to know Me, who and how great I am in My very essence Then, knowing Me in my essence, he forthwith enters into Me Though he be ever engaged in works, relying on Me, he reaches the eternal undying state by My grace"[39]

---

26 Ibid., XI, 13
27 S N. Das Gupta, A History, of Indian Philosophy, Vol. II, P. 474
28 B.G ? XIV, 27.
29. Ibid., IX, 4.
30 B.G III, 19
31. Ibid., 6.45, 8, 13, 1?, 28, 16, 22.
32 Ibid, 8, 28
33 Ibid, 5, 21
34 Ibid, 2, 51
35 Ibid, 15, 5
36 Ibid, 2, 72
37 Ibid, 5 24, 6, 27
38 Martin Buber, Between Man,and Man, P 24,
39 B G 18, 51–56

God of Gita is essentially a God of love and compassion We can know God when we have reached the state of Brahman, *i e.*, realized the essential nature of the soul as immortal. This is not the great and ultimate message of the Gita to know the nature of the soul as eternal The greatest doctrine of the Gita is God's concern and love for man, which God Himself speaks in these words· "Because I greatly desire thee, therefore will I tell thee thy salvation Think upon Me, worship Me, do sacrifice to Me, do Me reverence. Then shalt thou come to Me This I promise thee truly: for thou art dear to Me "[40]

The ultimate aim of man is, as Ramanuja points out, not to search for oneself as immortal or to attain the state of Brahman, for such qualities are inherent in all human beings The chief aim of human life is to love God, for liberation in itself may be an excellent thing, but in comparison with the love of God it is nothing [41] Only such people run after their souls who know not how to love The realisation of soul as immortal does not mean identity with God; it means that soul realises itself as a fraction (sesha) of the Lord (Seshin).[42] The soul of man is not independent of God, but own its existence to Him

Bhakti

The Gita enjoins upon man that the highest form of worship of God is love God can be known and experienced only through the single-hearted devotion.

The root of the word "Bhakti" is "Bhaj," which means to participate or to share. It is in the sense of "participation" that the word bhakti has been used in the Gita God participates in as much in the love of His devotees as much as they participate in His infinite love and bliss [43] This single-hearted devotion or surrender to God is shown in the attitude of Arjuna when he says "Therefore, I bow to thee, the Lord adorable! As father with his son, as friend with his friend, as lover with his beloved, so shouldst thou bear Me, O! heavenly Lord [44]

The Gita does not conceive of God as an undifferentiated Being. God is shown as saviour of mankind, who is always concerned with the suffering humanity He comes into the world to save man from the jaw of sin-and sorrow Those who understand the loving nature of God constantly worship Him with great devotion [45]

The content of Bhakti is explained in diverse manners In the initial chapters of the Gita it is shown that one who fixes his mind upon God realizes the inmost self as immortal. But, as we have shown already, the realisation of the self does not mean the Knowledge of God. It is a state of peace and tranquility It is only "the man of faith who loves and honours Me, he is the Most fully integrated "[46] Next form of devotion can be desireless action, relying upon God with great trust and faith The wise man, having acquired faith, surrenders unto God with great humility It is through the loving grace of God that He manifests Himself to His devotees [47]

The universal path to liberation is bhakti The way of knowledge and of yoga is given due consideration but, they are subordinated

(*Continued at page No* 22)

---

40. Ibid, 18, 64–65.
41. Ramanuja on Bhagavad Geeta, 6,47.
42. Ibid., 9.4.
43. B.G. IV, 11.
44. B.G XI, 44.
45. B G. IX, 13; XI, 55, XVIII. 56–58, 62–66.
46. B.G VI, 47; VII 6.
47. Ibid, XI 47–55, XII, 6–8; XVIII,65

SRI RAMA'S INSTRUCTIONS TO LAKSHMANA (ON WORSHIP)

BY

SRI SWAMI SIVANANDA

Compiled by

SRI A. RAJENDRA BABU

Sri Lakshmana said, "I wish to hear, O Raghuvir, the method of Thy worship, which has been declared by devotees like Narada, Vyasa to be the easy means of emancipation "

Sri Rama said, "Let the twice-born man who has put on the sacred thread and received the Mantra from his preceptor worship Me with faith according to his instruction, either in his own heart or through images and the like or in the fire or the Saligram stone Let him first take a bath in the morning. He should perform the Sandhya and other duties in accordance with the rites. He should make a Sankalpa for the successful termination of all actions. He should then worship his preceptor as if he were my own self

"He should then bathe in water the images made of stone. He should clean the images if they are made of clay or cloth. He should offer flowers, perfumes He should worship Me with a concentrated mind according to the method taught by his preceptor. Decoration of images by flowers is very dear to me If water is offered with devotion, it is very dear to Me."

"Let him sit on a seat of kusha grass, skin and cloth and face the image. Let him place a vessel full of water to his left and flowers and the like to the right for the purpose of Arghya, Padya and Madhuparka. Arghya is the offering of water, rice, grass, etc. The Pādya is the offering of water for washing the feet. Madhuparka is the offering of honey and curds to Gods "

"He should place four vessels for the purpose of sipping water. Let him then meditate on Me in the lotus of the heart as Light of lights Let him invoke that light or energy in the image. Let him worship Me without guile with Paadya, Arghya. water for Āchamana (sipping), Ablution, clothes, ornaments according to his means."

"Let him worship Me daily with camphor, Kumkum, sandal wood, Agaru, flowers, during of incense lamps, waving of lights, etc Let him offer these with faith daily I accept whatever is offered with faith and devotion."

"Let him perform carefully the Homa according to rule and offer libation to the fire with the help of Mulamantra or the Purusha Sukta and make oblations of rice, barley and ghee

Let him meditate upon Me as the image of the lustre of gold, adorned with gems and dwelling in the midst of fire at the time of the Homa "

"Let him offer betel leaf and other things. Let him control his speech and recite the sacred Mantras Let him meditate on Me "

"Let him dance, sing My praise, read my prayers, recite My Lilas in my honour. Let him place upon his head my Prasada full of faith and with hands put My feet on his head with devotion Let him bow unto me saying "O Lord do Thou protect me from this terrible Samsara" Let him meditate on Me in his heart as the light within"

"If one duly worships Me by the above methods, he attains success here and hereafter through My grace He becomes like myself through constant worship, My worship is a great purifier

(By Courtesy of Divine Life Society Trust)

Continued from page No. 20

to the all-embracing path of Bhakti, for "the wise men devoutly worship Me, filled full with love Their thought on Me, their life absorbed in Me, they are delighted and contended."[48]

The path of Bhakti is open to all, irrespective of caste or sex.[49] The only condition is the single-hearted devotion to God Even the offering of a leaf, a flower is acceptable to God if it is offered with devotion [50] Those who love God are always under His kind protection. They are never lost Devotion without faith has no meaning. It must spring from the deeps of being The heart must sing the songs of glory and praise of God. Thus do the devotees "cast of all works on Me and making Me their goal, meditate on Me and worship Me with undivided control, soon will I lift them up from the ocean of mortal round O! Son of Pritha, for their thoughts are fixed on Me"[51]

---

48. Ibid .,X,8
49. Ibid ., IX?29 IX, 31-32.
50, Ibid ,IX, 26-28.
51. Ibid, XII, 6,7

RELGION, ITS PATH IN INDIA & OUR DUTY

SRI M JAYANTH, Seconderabad-26

Religion, uptil now, has been misunderstood simply as comprising of performance of certain rituals, customs and ceremonies or saying or listening to something in sanctuaries, having nothing to do with one's day to day practical life On the other hand the present conception is that all our actions should be governed by moral and humane considerations and they should pervade our whole life time For instance, early rising, (the secret of health, wealth, wisdom and joy), control over passions and rage—'*Kama* and *Krodha*' (the root causes of all the diseases), polite talks, fair dealings, remembering death (not as a matter of cowardice but becoming fearless there from and refraining from committing sins), remembering the creator,—the real happiness of life etc. are all religious principles which have to be practised right from the infancy and not to be ear-marked for different age groups.

Satya and *Dharma* are the two eyes of every religion that has emanated from primeval Sanathana Dharma or Buddhism, Christianity and Islam They are further elaborated and exemplified in epics and puranas of India.

Dharmakshetra and *Kurukshetra* are not to be looked for near Delhi or Hastinapura on the map or on the ground Nor are the Pandavas and Kauravas merely princely clans fighting a fratricidal battle, if you dive a little deeper into the tale In the thirteenth chapter of Gita the human body is named *Kshetra*, and so, *Dharmakshetra*, is in every one When the owner of the body discards all desires, all passions, all impulses and all propulsions, then the body becomes *Dharmakshetra* A child has in its heart only *Dharmakshetra*, for, it has not yet developed sensual desires It accepts whatever is offered Its ego is not yet ramified into the objective world of multiplicity But later when it grows branches and foliage, the *Dharmakshetra* takes the shape of *Kurukshetra*,- the battlefield where the mind struggles between hope and despair, and is compelled to consume the diverse fruits sweet and bitter of one's acts

The true culture of India is a structure that is built on four pillars "SATYA," "DHARMA," "SHANTI" and "PREMA" (Truth, Righteousness, Peace and Love).

What does the word '*watch*' teach us?
"W" means watch your "words,"
"A" means watch your "Actions,"
"T" means watch your "Thoughts,"
"C" means watch your "Character,"
"H" means watch your "Heart"
This word 'Watch' teaches you (us) a great lesson of Veda's teachings

The Lord, it was said, punishes some and favours others Let me tell you: the Lord does neither He is like the current in the electric wire It rotates the fan and makes one's life cooler, it operates the electric chair and make one's life shorter. It has no wish to ally the warmth of the atmosphere, or it has no eagerness to kill The Lord's Grace is like the wind that blows Roll up your sails and the boat lies limp and lame, unfurl them, it moves faster and faster It is like the light One person does good using the illumination, another executes an evil plan with its help Have an inner day though an outer night. Let the light within shine, when you are unaware of the world, though in it heedless of its call for participation, you are having an outer night and an inner day

The Vedas teach us this Truth and impart the discipline needed to attain this fortune.

★

AN APPEAL TO THE PILGRIMS

With a view to make the pilgrims acquainted with the facilities that are provided by the T.T D the following suggestions are made which if observed and followed would help both the management and the devotees to a great extent.

(1) Before proceeding on pilgrimage, please always intimate your arrivals sufficiently in advance, to the Reception Officers at Tirupati and Tirumala This will always help you to secure accommodation within the shortest possible time

(2) Soon after you get down at the Railway Station or Bus stand, please contact the superintendents of the Choultries, that are situated on either side of the Railway station Clean but unfurnished as well as furnished rooms, are available at reasonable charges. Vessels also will be supplied free of rent for those who want to prepare meals by themselves. There are canteens in the choultry premises itself.

(3) Please note that you should vacate the rooms, when you are leaving for Tirumala or vice versa, otherwise, you will not only be inviting the trouble but also inconveniencing your co-pilgrims, who like you may be waiting for accommodation

(4) T.T D. Buses to Tirumala will start from the two Devasthanam Bus Stands situated behind the Ist N C. and opposit to second and 3rd N Cs. respectively. Use the nearest bus stand and avoid unnecessary inconvenience.

At Tirumala, please contact the Central Reception Office situated adjacent to alighting bus stand, in case you require furnished accommodation, and the Choultry Superintendents in the case of unfurnished accommodation.

(5) Always plan and start early for the Darsan of the Lord The earlier you join the queue line, the more easily you can have Darshan of the Lord For Arjitha sevas or other festivals also, contact the Peishkar or the other temple authority, fairly in advance lest you would be disappointed.

(6) If you have time and want to visit important Theerthas nearby Tirumala, you can avail the services of T.T.D Buses plying between Tirumala and Papa-vinasanam, (via) Akasa Ganga. These buses start from the bus stand provided exclusively for this purpose, adjoining the main bus stand at Tirumala.

(7) If you have any thing to complain, contact or write to, the Peishkar in the case of Darshan, Poojas etc., and Reception Officers at Tirupati and Tirumala with regard to accomodation

(8) If you have any specific allegation, or any suggestions to be made please forward your suggestions to the following address

THE EXECUTIVE OFFICER,
TIRUMALA-TIRUPATI DEVASTHANAMS,
TIRUPATI. A.P.

LAYS OF THE LORD OF SEVEN HILLS

Sri Venkatachala Mahatayam from Sri Varahapurana

FREE METRE ENGLISH VERSION

by

SRI BUDAWORTHY RAMACHAR, ADONI.

(Continued from previous issue)

Addressing Him Brahma further spake;
"Thou agreed to be in visible form for the beings sake,
But O Saviour; the demons proud of their might
Are teasing the beings and defiling every holy rite-
So I Pray Thee to put an end to their violence,
Destroying them to rescue the pious beings"
The Lord Sreenivasa then discharged His Sudarsan
That emitted fearful flames, and destroyed everyone
Thinking not to go back to his celestial abode,
Before the supreme Lord the Creator still stayed
The Lord enquired if any more was his desire,
And the Creator expressed his wish to the supreme Sire
"O Lord! a festive function I wish to celebrate,
To lead Thee with Thy consorts in procession great,
With pomp and splendour along the street grand
Preceded by dance and music of pipe drum and band
Granting my request pray favour Me,
That I might fulfil my wish to serve Thee"
Listening to the Creator's earnest desire,
To the festive celebration consented the sire,
Inviting Vaikhanasa and other sages great,
The Angels, planets and deities of the directions eight,
And the inhabitants of the ethereal Hill,
Brahma began the function with piety full;
During ten days in the Kanya Month the Lord,
Unseen by any before, in His divine form appeared
There with His loving consorts at the function divine,
Daily He mounted varied celestial vehicles from His Shrine;
And marched in glorious procession along the road
Preceded by pipe drum and band's music divine
As teenaged dervishes danced dalliant in line
Singing in entrancing tunes the glory of the Lord,
And celestial nymphs on Him Heavenly blossoms showered
Closing the daily procession He returned to His abode;
During the holy procession days,
To take the Lord's hallowed view and win His grace;

To get absolved of suffering and sin,
Pilgrims flocked to the ethereal Earthly Heaven,
Chanting the Lord Govinda's name,
And devoutly praising His eternal fame,
Some men setup rest-houses on the way,
In the town and up the Hills hospitalities to pay,
With water food and rest during night and day;
Inviting pilgrims from near and far away
Some generous men offered charities of articles
Of varied kind, clothes umbrellas footwear and vehicles,
To the pilgrims and gained the benefit of charity,
That assured them tetra ends for their piety,
Summoning Viswakarma the divine Engineer,
Brahma bade him to setup around the Shrine there,
Inns Resthouses and Kitchens for the happy stay,
Of the pilgrims arriving for the festival every day,
Obeying the Creator's behests Viswakarma built a Town,
With wide streets and lawns around the residences of renoun;
Down the curvy Hills on the spacious plain,
Tirupathi was blessed with eternal sanctity's gain
Over the Hills around the shrine of the Lord,
On the spacious plain a celestial city sprung forward,
On the eve of the first day's festival great,
Vishwaksena the celestial commander marched in state,
In a splendid procession along the streets of the city,
For sacrificial hearths to collect sacred Earth with piety,
Obeying Brahma's behests, he invited deities and denizens
The holy sages and seers for the daily festive functions,
And arranged to set up many hearths of sacrifice,
In the sacrificial Hall with holy grass, twigs, ghee and rice,
On the second day Brahma hoisted the banner
Of Garuda before the supreme Lord and His consorts there,
For ten days continued the great car festival,
With pomp and splendour heralded was His glory of marvel,
Daily during the Brahmotsava festivity,
Brahma conducted an austere service,
To the Lord and His consorts with great piety,
Offering them celestial ornaments to decorate nice
And many dishes of savouries and sweet,
Got deliciously prepared in Ghee with rice and wheat,
Mounting them in the morn and night,
On each of the many vehicles decorated bright;
As Brahma lead them along the street,
The sages chanted vedic Hymns Him to greet;
On the penultimate festive day,
The Lord and consorts decorated gay,
Were bidden to mount a chariot great,
And were lead in procession in a splendid state;
As celestial fairies danced and sang,
Extolling His eternal glory the music rang,
Returning from the procession in the night,
To the celestial court Hall decorated bright

Whither on the sparkling Gold Throne,
The Lord and His loving consorts did adorn,
At the festive celebrations pleased immense,
He blessed Brahma the greator with benevolence,
Assuring bliss in His ethereal region,
To those celebrating the Brahmotsava with devotion,
On enjoying triadic end and wealth,
And victory during their existence on the Earth,
During the Brahmotsava festivity,
Those coming up the Hills to serve Him with piety,
Will enjoy triadic ends and plenty hither,
And will attain eternal bliss in Vaikunta later;
During the holy festive time,
Those who serve with piety sublime;
By arranging to offer to the pilgrims,
Food, water or any of their needed items;
Will gain the Lord's kind favour,
For plenty triadic ends and bliss for ever,.
Over the Hills or on the plain adown,
Those who build residences in the Town;
Or offer residences as gift or charity,
To deserving persons with generosity,
Or those who offer their wealth as charity,
Learning and Arts to promote with sincerity;
Will gain triadic ends and fame hither,
And will attain eternal bliss in Vaikunta later,
Raising blossomy creepers and Tulsi garden,
Over the plains of the holy Earthly Heaven;
Those who supply to the supreme Lord,
Blossoms and Tulsi clusters with devout regard;
And render service for His austere worship
Will enjoy bliss in Vaikunta after their earthly trip.
Devotees who offer oblation of tasty dishes,
Blessed by Him will gain their earthly wishes,
Those who offer gems and ornaments of gold,
And laces bejewelled will be blessed with love untold;
To be get progency health, wealth and fame,
Longevity and victory in their worldly game;
The Lord with His consorts Lakshmi will reside,
With those who by faith and virtue will ever abide,
Climbing up the Earthly Vaikunta Hill,
Dipping in the Pushkarani devoted full,
With blossoms and Tulsi by worshipping Him,
With triadic ends and bliss blessed is every pilgrim
Announcing the benefits of the holy festival
That was celebrated by Brahma devoted full,
O Lord Venkateswara and His consorts divine,
Entered into the Sanctorum of their Shrine,
As Brahma, the Deities and sages heralded His Victory
And the Fairies showered blossoms singing His eternal glory:
On the final day of the Brahmotsava Festival
The Lotus seated Creator with the Deities all,
Lead the supreme Lord and His consorts to take
Their auspicious bath in the holy Pushkarani Lake;
As a mark of closing of the great festivity,

And the deities and sages too dipped in its waters of crystal purity,
Praising its great sanctity of purifying sin,
And triadic ends and bliss granting to every one,
They all offered Him wreaths of ethereal fragrance,
And Laid prostrate before Him expressing their reverence
The Lord and His consorts were lead in procession
Back to their ethereal sanctorum closing the great function
Pleased at the celebration of the festival
The supreme Lord bode Brahma to tell,
What more was His desire to grant,
But the creator prayed for bare devotion constant.
Receiving His benevolent favour and benediction
The Deities and the sages thanked Him with devotion
In the fore near the Papanasani Lake,
Sanaka and other hermits did make;
Their hermitages with needed amenities
Whither they all lived in calm and peace,
The seers and the revered sages seven,
Set up their homes on the Earthly Heaven,
On the woodland plain a lake beside,
Amid bowery lawns with road far and wide,
Sri Arundhati Vasista's consort sweet,
In the Lake's crystal waters dipping neat,
Daily sat at an austere penance,
Praying the Deity of wealth piety immense;
Many days weeks and years passed,
The Deity of wealth appeared to her at last,
In the Phalguna Month of the Hindu calendar
On the Full Moon day famed for piety for ever,
And bade her to stop the penance at once,
And granted her desired boon with benevolence
By which she vowed to confer plenty
Propitious residing in the house of her devotee;
Who on the glorious Phalguna Full Moon day
Takes a dip in the Lakes holy waters and pray
Immemorial famed is the Phalguna Lake,
Every pilgrim in its waters a holy dip will take,
In the Lakes vicinity on the Hill,
On the sylvan plain calm and still,
Saint Jabali and Agastya the holy sage,
Amid wide lawns set up their hermitage,
Agastya raised an ethereal garden,
At his hermitage on the Earthly Heaven,
Growing Tulsi and blossoms fragrant,
And varied kind of the fruit bearing plant;
Worshipping Lord Sreenivasa every day,
With blossomy wreaths decorating Him gay;
Praising His glory he offered Him oblation
Of Tasty fruits of varied kind with great devotion,
The sage celebrated many a festival
Inviting the deities sages and hermits all,
Receiving their worship He continued to stay
With His consorts at Agastyas hermitage gay

HANUMAN, THE SUPERB LINK IN THE RAMAYANA AS ENJOYED BY SAINTLY AZWARS

AND

SAINT-MUSICIAN TYAGARAJA

Dr G T GOPALAKRISHNA NAIDU,

CHAPTER I

The Illustratious Character in the Ramayana

The great Epic of Ramayana is replete with instances of valour performed by sublime characters from beginning to end. Whenever we read Valmiki, Kamban, Tulasidas on Azwars, we experience an exhilaration towards the ever-active, Anjeneya of whose love, wisdom and prowess we are delineating presently Hanuman is an epitome of internal discipline, and external control. His moral fibre depended upon his early training environmental adolescence and meek obedience His creative faculty got the full scope of expansion as he developed self-confidence of a positive and impresive kind He was a perception, the angel of man and God, friend and adviser to all, brave in warfare and meek in peace.

"He is an ever-dweller of our thoughts,
He is an activator of our words,
He is a protector of our deeds"

Shakespeare's description of 'greatness' befits Hanuman in the sense that Hanuman was born great and achieved greatness was also thrust on him. The name of Hanuman, the counsellor of Sugriva who was the younger brother of Vali, king of the Vanaras is intimately associated with the prince of Ayodhya so much so that either of the two could not have existed alone

Hanuman detects Rama

Hanuman was one day strolling on the slopes of the Rishyamuka Hill, (The hill derives its name from 'RISHYA', a kind of antelope) when his eyes glanced at the brothers, Rama and Lakshmana, who were wandering in the southern direction in search of Sita. Hanuman saw from at a distance that wild animals of the Jungle were looking on the brothers with tenderness as they would be on their own cubs Peacocks flew up in groups and shaded the delicate bodies of these strangers from the hot sun with their spread-out wings The clouds in the sky cooled the atmosphere with their tiny drops of rain Trees and plants bent down their heads in reverential welcome to Rama[1] Periazhwar states that when Krishna played on his flute, trees would turn round towards Him, bend and lower their branches in mute adoration and shed flowers and pollen on the head of Krishna

Hanuman drawn to Rama

At the very first sight of Rama and Lakshmana, Hanuman felt drawn towards them He approaches them disguised as a modest mandicant youth. After a short con-

1. கருங்கண் தோகைமயிற் பீலி யணிந்து கட்டிநன் குறித்த பீதக ஆடை,
அருங்கல வுருவின் ஆயர் பெருமான் அவனொரு வன்குழ லூதின போது
மரங்கள் நின்றுமது தாரைகள் பாயும மலர்கள் வீழும் வளர்கொம்புகள் தாழும்,
இரங்கும் கூம்பும் திருமால் நின்றநின்ற பககம் நோககி அவை செய்யும் குணமே.

versation, Rama was impressed with the youth and spelt out to his brother that the young man looked a very ocean of Vedic lore. The youth in turn understood the greatness of the new comers, fell prostrate at the feet of Rama, revealed his original identity as Hanuman, and assumed of gigantic proportions in stature with his vast size and super human strength Hanuman told Rama of his Chief, Sugriva, and promised all help to the apparently helpless brothers Rama was supremely satisfied at the turn of events in their favour for they decided that this great hero would certainly trace out his lost Sita

Hanuman's belief in the Divinity of Rama

After the interview, Hanuman's Bhakthi towards Rama was classic His attraction towards Rama became as inevitable as the attraction of iron towards the magnet He believed Him as Vishhnu Himself, and this Bhakthi of his was intensified on seeing Sampaati, brother of Jataayu, in Sampaati's homeland on the Mahendra promontory abutting itself into the channel between India and Lanka Sampaati became interested in RAMA NAMA and entreated the Vanara hordes under the direction of Hanuman to repeat in horus with devotion the name of Rama. And they all repeated as such when lo ! his burnt-out wings grew to their original size and strength. This incident impressed Hunuman and his Bhakti for Rama increased hundredfold Hanuman described Rama in these words·

"He is the God supreme, the embodiment
Of Dharma itself, whose nature obsolute
even the Vedas have not power to sounp
who is the hoary ages past came down
to save the elephant who called aloud
"O Lord supreme, I trust myself to Thee!"

Rama the man and Rama, to the God-incarnate

The difference between Valmiki and Kamban or Tulasidas is that, with the later poets, Rama is considered as God at every turn, while in Valmiki the treatment of Rama as a character is only as a good and valiant prince, and the God-hood is laid aside By the time Kamban and Tulasidas came to write the Ramayana, Rama had been so completely deified for generations as an Avatar of Vishnu that it would have been wholly artificial for Kamban or Tulasidas to do as Valmiki did Even Azhwars have recognised the God-hood of Rama as we shall see later from the hymns of Periazhwar The men, the women and the children who were to hear Kamban knew Rama as only the God-incarnate. Even today to undeify Rama or Krishna wouldbe futiled and disappointing In them are rooted India's living culture and India cannot be India without Rama or Krishna

Kamban sang the story of Rama as of God who came down to earth to suffer, chasten, uplift, help and guide men The lyrie sparkle of Kamban and Tulsidas goes well with their constant reminders that Rama is the Supreme Being Kamban, in the midst of the human narrative, suddenly and with exquisive beauty reminds the readers of the fact that Rama was God-incarnate.

Hanuman – a Dina

When Hanuman returned from Lanka with sita's 'Chudamani', Rama called him a 'Dina' and acclaimed thus.

" I cannot give a suitable reward to you who have given me this heavenly message. But I can give myself, here is my body, I will embrace you tight; I will hug you."

What more could Hanuman desire ? Hanuman has enjoyed his bliss at that movement

At the time of Rama's coronation, Rama gave to Sita a beautiful garland of pearls studded with high class jewels which shone like the moon. After wearing it for a second, she look it out, and looking amongst the

Vanaras, as if she would give it to Hanuman. She saw Rama again and again and he, reading her heart, at once approved her desire

Rama whispered to Hanuman thus.

" As long as my story is told amongst men, so long shall your Kiriti form part of it And may your life last for ever"

In a characteristic mood, Rama calls Hanuman and says:

" Hanuman, you have done me numerous services, of first eminence. For any one of them, all my life is an adequate return I was in trouble and had to fight a tremendous battle You helped me for mighty good purpose. It is your good deed that rests warmin my bosom."

Hanuman and Rama–Viewed side by side.

There are several features common to both Hanuman and Rama Rama struggled all along like 'man' In Rama one could see Vedic doctrines in its entirety He went through sacrifice by his enterprise of value and virtue. In the case of Hanuman too, all these traits hold immensely good Hanuman, like man, used his powers of strength and intelligence, all his life to help R A M A Hanuman was hymned and worshipped by no less a person than Rama Himself. Rama and Hanuman are recognised of their valour and potentialities to their fullest extent Rama was convinced of Hanuman's abilities And in extreme humulity, Hanuman sings to glory of Rama at every stage. Like Rama, Hanuman was also recognized as one who strove to higher planes of honour sheerly by dint of his work.

Hanuman's Role in Rama's coronation.

Rama arrive eat Nandigram and preparations are rapidly afoot for the coronation The Vanaras took the form of humans Bharata advised Sugreeva to order the Vanaras to bring water from the oceans, lakes, sacred rivers etc Hanuman went to Lake Manasarovar in the Himalayas as he was well-acquainted in this region, having leaped twice for fetching Sanjivini Hill.

The celestial waters for bathing Rama and Sita were ready before dawn on the coronation day The Rishis poured water on Rama's and Sita's Heads and the Gods who stood in the mid-air also honoured Rama and Sita by pouring holy waters over their heads. Vasista placed the family crown on Rama's head to the loving acclamation of Ayodhya's citizens.

Hanuman is depicted as keeping Rama's throne in balance with Rama and Sita seated therein The three brothers are performing their individual duties allotted to them towards the king of Ayodhya in full adoration of the Lord of the universe. Kamban's description of the coronation of Rama delineates the spectacular role of Hanuman.

"*Ariyanai Anuman thaanga*
Angadan Udaival enda
Bharathan Vengudai Kavikka
Iruvarum Kavari Veesa" [2]

Hanuman, in a attentive adoration of Rama, gives his full supporting hands to the throne, when Angada, ever-ready with his drawn sword, protects Rama from dangers. Bharata is keeping the white umbrella of peace over the heads of Rama and Sita, while Lakshmana and Satrughna keep the Holy pair in constant coolness by waving the Kaveri, the delertable air-cooler

HERE ENDS CHAPTER I

" அரியணை அநுமன் தாங்க, அங்கதன் உடைவாள் ஏந்தப்
பரதன் வெண்குடை கவிகக, இருவரும் கவரி வீச," [2]

SRI VENKATESWARASWAMI TEMPLE, TIRUMALA.
ARJITHAM SCHEDULE

Karpoora Harathi each — One Rupee.

(i) DARSANAMS·

		Rs.	Ps.
1.	Thomala Seva	4	00
2.	Archana (Sahasranama or Ashtotthara).	3	00
3.	Abhishekam	3	00
4.	Poolangi	2	00

Note.—*Admission is for each ticket-holder only*

(ii) SEVAS

		Rs.	Ps.
1.	Amanthranotsavam	101	00
2.	Poolangi	60	00
3.	Poora Abhishekam	450	00
4.	Gambura Vessel	250	00
5.	Civet Vessel ..	100	00
6.	Japhra Vessel .	100	00
7.	Musk Vessel	100	00
8.	Sahasrakalasa Abhishekam ..	1500	00
9.	Tiruppavada	2250	00
10.	Koil Alvar Tirumanjanam	1745	00

Note —(1) 6 persons of a family will be admitted for darsan during Thomala seva and Archana in the morning, and for Ekantha Seva during the night for the day. They will also be given Pongali prasadam in the noon after Nivedana

(2) Performed only on Thursday evenings.

(3) to (7) Performed on Fridays only Admission will be as follows —

For Item No (3) Two plus two with ginne-total four persons only.

do. (4) Two plus one with ginne-total three persons only.

do. (5) to (7) One plus one with ginne-total two persons only.

do. (8) to (10) These are a day's function each and the party will be given prasadams Vada, Appam, Dosai etc, besides Vastra Bahumanam at the end of the function for Item No. 8 only.

GENERAL: *Additional one Rupee has to be paid for DATHAM and Harathi purposes as per custom and as occasions demand.*

(iii) UTSAVAMS

		Rs.	Ps.
1	Vasanthotsavam	2000	00
2.	Kalyanotsavam	700	00
3.	Brahmotsavam 1st Class	1500	00
4.	Brahmotsavam 2nd Class	750	00

Note —(1) *Vasantotsavam* —Conducted for 3 days or lesser number of days as per the convenience of the party and the temple Vastra Bahumanam will be given to the party.

(3) & (4) *Brahmotsavams* —12 (Twelve) persons for 1st Class and 6 (six) persons for the second class Brahmotsavam will be admitted for Thomala Seva, Archana I and night Ekantha Seva, each day of the performance of the Utsavams (for Two days from the day of Dattam) which may be conducted for 3 days or a lesser number according to the convenience of the party and the temple. Pongal and Dosa will be given to the party on the days of the Utsavam At the end, Vastra Bahumanam, and Prasadams will be given

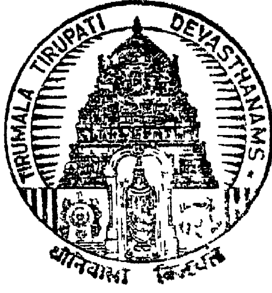
(2) *Kalyanotsavam* (*Celebration of marriage*) — At the close of the function Vastra Bahumanam and prasadams will be given as per custom besides Laddu, Vadas, Appams, Dosaas and food prasadams. The parties must arrange to take them from the temple in their own vessels, in time

(iv) VAHANAMS.

			Rs.	Ps.
1.	Sarvabhupala with Vajrakavacham and Harathi	72+1 .	73	00
2.	Golden Garuda, Kalpavriksha, Big Sesha, Suryaprabha and Sarvabhupala each and Harathi	62+1	63	00
3.	Silver Garuda, Chinna Sesha, Chandraprabha, Elephant, Horse Vahanam, Simha Vahanam, Hamsa Vahanam and Hanumantha Vahanam each and Harathi	32+1 ..	33	00

One Vada or one Manoharam will be given to the Grihastha for each Utsavam

GENERAL—for (iii) & (iv) *Additional one Rupee has to be paid for DATHAM and Harathi purposes as per custocc and occasions demand*

ஸப்தகிரி

மலர். 4] மாாச 1974 [இதழ்: 10

ஆசிரியா:

கே. சுபபாராவ, எம. ஏ.

திருமலை - திருபபதி தேவஸதானம, திருபபதி.

★

அசசிடுபவா·

எம. விஜயகுமார் ரெடடி,

மேலாளா,

தி தி. தேவஸதானம அசசகம, திருபபதி.

★

ஆண்டுச் சந்தா ரூ 5/—

தனிப் பிரதி 35 பை

★

மாத இதழுக்கும,

மறறும் இதர விபரங்களுக்கும்:

ஆசிரியர்,

திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம்,

திருப்பதி.

பொருள் அடக்கம்

பக்கம்

ஆசிரியா உரை ... 34

செய்திச சுருககம 35

திருமலை அநதாதி ... 37

தைத்தரீய ஆரணயகம் ... 39

சங்கீத ரத்தினம் தாள்ளபாககம் அண்ணமாச்சாரியார் ... 41

ஹனுமத் ப்ரபாவம் 43

முக்கவி கண்ட காப்பியம் 45

இந்து சமயக் கையேடு 49

திருககுறள் கருத்தரங்கு 53

★

போக்குவரத்து ஒன்றை தி தி. தேவஸ்தானம் செயல்படுத்தி வருகின்றது தி தி தேவஸ் தானத்தாரால் நிர்வகித்து வரப்படுகின்ற நாராயணவனத்தில் உள்ள கோயிலில்தான், ஆகாசமன்னனின் புதல்வியான ஸ்ரீ பத்மாவதீ அம்மையாருக்கும், திருவேங்கடவனுக்கும் திருமணம் நடந்தது.

பக்தர்கள் இவ்வரிய வாய்ப்பைப் பயன் படுத்தி, இறைவனின் அருளைப்பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

திருவேங்கடவனின் தெப்போற்சவ திருவிழா

திருவேங்கடவனின் வருடாந்திர வசந் தோற்சவ திருவிழா மூன்று நாட்கள், அதா வது 4–4–74 லிருந்து 6–4–74 வரை நடை பெறும். இந்த மூன்று நாட்களிலும் இறைவன் தன்னுடைய துணைப்பெண் தெய்வங்களுடன் கோயிலிலிருந்து வசந் தோற்சவம் நடைபெறும் வசந்த மண்டபம் வரை ஊர்வலம் வருவார். 5–4–74 அன்று வேங்கடவன், அணமையில் திருவலம் மௌன சுவாமிகளின் மேற்பார்வையில், தி. தி தேவஸ்தானத்தாரால்கட்டப்பட்ட வெள்ளித் தேரில் ஊர்வலம் வருவார்.

தும்பூரு தீர்த்த முக்கோட்டி

புனிதமாகவும், முக்கியமாகவும் கருதப் படும் தீர்த்தங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் தும்புரா தீர்த்தம், திருவேங்கடவன் உறை யும் திருமலைக்கு வடக்கே 10 கல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. 6–4–74 அன்று நடத்தப் படும் விழாவின்போது இப்புனித தீர்த்தத் தில் நீராடுவார்கள் அடர்ந்த காட்டினில் அமைந்திருக்கும் இத்தீர்த்தத்திற்கு மக்கள் மற்ற நாட்களில் வருவதில்லையாயினும், இச் சமயத்தில் யாத்திரிகப் பொது மக்கள் பயன் பெற, இக்காட்டினைச் சீர்ப்படுத்த சிறப்பு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்

அடுத்த இரண்டு மாதங்களில் தி. தி. தேவஸ்தானத்தாரால் நடத்தப்படும் விழா விவரங்கள்

1–4–74	ஸ்ரீராம நவமி ஆஸ்தானம்
4–4–74	திருவேங்கடவனின் வசந்தோற்சவம்
5–4–74	இறைவனின் வெள்ளித்தேர் ஊர்வலம்
6–4–74	தும்பூரு தீர்த்த முக்கோட்டி
5–5–74	ஸ்ரீ வேத நாராயணசுவாமியின் பிரமமோற்சவவிழா தொடக்கம்
9–5–74	ஸ்ரீ வேதநாராயணசுவாமியின் கருடோற்சவ விழா
13–5–74	ஸ்ரீ வேதநாராயணசுவாமியின் அவபுரோற்சவம்
27–5–74	ஸ்ரீ கோவிந்தராஜசுவாமியின் பிரம்மோற்சவ தொடக்க விழா
31–5–74	ஸ்ரீ கோவிந்தராஜசுவாமியின் கருடோற்சவம்
	திருச்சானூர் ஸ்ரீ பத்மாவதி அம்மையாரின் தெப்போற்சவம்

" திருமலை அந்தாதி "

புலவா. திரு. சீ. கோபாலகிருஷணன (மாயாழவாா), திணடிவனம

★ ★ ★

1 தேனூாதி கருடாழவான திருமேனி மேலமாநதாய !
கானூருமசோலைகமழ காட்சியுடை வேஙகடத்து
மானூர மயிலூர மகிழகுரங்கெ லாமூர
வானூாதி ஏறிவந்து மகிழ்நதிடவே உனைககாணபார்

2 காணபவர்கள் கணகளிகக காட்சிதரும் திருமாலே !
மாணபெலலாம உடையானே ! வரமெல்லாம அருளுதியோ ?
நாணமலரால் வடிவழகை நான்பாாத்து மகிழ்நததுபோல
வேணடிடுவார் கண்மகிழ விழாக்கொள்ள வல்லானே !

3 வல்லதொரு தெயவமென வையத்தே நின்றவனே !
நலலவாகள உள்ளத்தில் நாளும் நிறைந்தவனே !
சொலலறகும எளியவனே ! தூயதிரு வேஙகடவா !
மெல்லநின் திருவடியை என்நெஞசம மேவிடுமோ !

4 மேவிடுவாா நின்மலைக்கண வினைதீாகக வல்லவனே !
கோவிநதா ! கோவிந்தா ! எனககூவி அழைக்கினறேன்
பாவங்கள அகனறிடுமோ ? பன்நீரில் நான்மூழகிச்
சேவிக்க நிற்கினறேன; திருவருளுக கேஙகுகினறேன

5 ஏங்கிடுவார் ஏககமெலாம் தீர்ககின்ற பூஙகுன்று !
பூங்குளதது மூழ்கிடுவாா; புத்தொளியால பொலிந்திடுவார்
தாங்களசெயும் பாவங்கள் தவிாக்கவென வேணடிடுவாா
தீங்கெல்லாம தவிாபபவனே ! திருவருளைப் புரியாயோ ?

6 புரியாத தெய்வமே புண்டரிக மலர்க்கணணு !
தெரியாமல் நானசெய்த தீமைகளைப் பொறுத்திடுவாய !
அரியானே ! என்மட்டில எளியானே ! அன்புடையாய் !
உரிமையினால வேணடுகினறேன் உளம இரங்கி வாராயோ ?

7 வந்தனையேல என்னுள்ளம் வாழ்ததி மகிழநதிடுவேன்,
சிநதனையில் சிந்திப்பேன், திருவுளளம் தெரிநதிடுவேன்;
நொநதவர்கட் குதவிடுவேன்; நேரமாறும நான நடவேன் !
எந்தைநினை அழைகின்றேன் என்னழைப்பை மதிப்பாயோ ?

8 மதிப்புடையேன அருளாலே வாழ்வருளும் பெருமானே !
உதித்து வரும் கதிரவனின் ஒளிதவழும் பொறகோயில்
குதித்தடியார் உளமெல்லாம் கூத்தாடி வலம வரவும
கதிகாட்டும பெருமையினைக காணபவரைக காணுயோ !

9 காணுதார நினமலையை பேரினபம் காணுதார்
மாணுத செயலபுரிநது வருநதிடுவார் மயககததால்
ஏணியென வெளளருவி இழிந்தின்பம் கூடிடவே
காணுகினறேன கணகுளிரக் காட்சிக்கு நல்விருந்தே !

10 விருந்தொன்றும குறையாத மேனியெழில் வேங்கடவா !
அருநதுகின்றேன் நீவழங்கும் ஆரமிழ்தாம பிரசாதம
மருந்தாகி என்வாழவில மாற்றத்தைத் தந்திடுமோ !
கருநதுளப மாலையினுல் கவர்ந்திடுவாய் ! கார்வணணு !

ஓர் விண்ணப்பம்

தி. தி. தேவஸதான "புத்தக வெளியீடு" பிரிவு, 'சப்தகிரி' அலுவலகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே தி. தி. தேவஸ்தான வெளியீடுகளான நாள காட்டிகள், பஞ்சாங்கங்கள், அஞ்சல பட அட்டைகள், முதலியவை சமபநதமாக கீழ்க்கண்ட விலாசத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு எல்லா பக்தர்களை கேட்டுக்கொள்கிறோம். மேறகண்ட வெளியீடுகளுக்கான பண அனுப்பீடுகள் எல்லாம், கீழ்க் கண்ட முகவரிக்கே அனுப்பவேணடும்.

ஆசிரியர்.

ஆசிரியா,
தி. தி. தேவஸ்தானம,
திருபபதி. (ஆ. பி.)

தைத்திரீய ஆரண்யகம்

॥ तैत्तरीयारण्यकम् ॥

(ஸூர்ய நமஸ்காரம்)

வித்வான் நடாதூர் ஸ்ரீ தேசிகாச்சாரியார்

★ ★ ★

(முன் இதழ் தொடர்ச்சி)

அநுவாகம் — 22

நீரின் மகிமை

१. योऽपां पुष्पं वेद । पुष्पवान् प्रजावान् ।
पशुमान् भवति । चन्द्रमा वा अपः पुष्पम् ।
पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति ।

க யோ அபாம புஷ்பம வேத | புஷபவான பரஜாவான
பசுமான பவதி | சநத்ரமா வா அபாம புஷ்பம|
புஷபவான் பரஜாவான பசுமான பவதி |
ய ஏவம் வேத ||

ய:—எவன், அபாம—நீர்களின், புஷ்பம்—மலரை, வேத—அறிவானோ, அவன, புஷ்பவான்—ஜாதிமல்லிகை சம்பகம் முதலிய மலர்களை உடையவனாகவும், ப்ரஜாவான்—பிள்ளை பெண் முதலிய மக்களை உடையவனாகவும், பசுமான—பசு குதிரை போன்ற நாற்கால் பிராணிகளை உடையவனாகவும், பவதி—ஆகிறான். சந்த்ரமா: சந்திரனே, அபாம—நீர்களின், புஷ்பம் வா—மலர் என்பது பிரசித்தமானது. ய:—எவன், ஏவம் வேத—இப்படி அறிவானோ, புஷ்பவான ப்ரஜாவான் பசுமான் பவதி—மலர்கள், பிராணிகள், மக்கள் இவைகள் நிறைந்தவனாக ஆகிறான, (நீரின் ஏற்றத்தைக் காட்டுவதற்காக இந்த வாக்கியம மறுபடியும் கூறப்பட்டுள்ளது).

சந்திரமண்டலம ஜலமயமாக இருக்கின்றது என்பது முன்னோர்களின் கொள்கை. சந்திரன் ஒரு மலர்ந்த புஷ்பம் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டு ஜனங்களுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கின்றான். அதனால் சந்திரன ஜலத்தின் மலர் என்று கூறப்படுகிறது. இவ்விதம அறிந்தவன நல்ல மலர்கள் சூட்டப்பட்டு கௌரவிக்கத் தக்கவனாகவும், நல்ல மக்களைப் பெற்றவனாகவும், பசு முதலிய நாற்கால் பிராணிகளை உடைய தனவானாகவும் ஆகிறான். நீரின் மஹிமை இத்தகையது

அக்கினியே நீர்களின ஆதாரம

२. योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
अग्निर्वा अपामायतनं । आयतनवान् भवति ॥
योऽग्नेरायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
आपो वा अग्नेरायतनं । आयतनवान् भवति ॥

உ. யோ அபாம ஆயதனம வேத | ஆயதனவான பவதி |
அகனிர்வா அபாம் ஆயதனம| ஆயதனவான் பவதி |
யோ அகனேராயதனம் வேத | ஆயதனவான் பவதி |
ஆபோ வா அகனே: ஆயதனம | ஆயதனவான பவதி ||
ய ஏவம வேத ||

ய:—எவன், அபாம—நீர்களின், ஆயதனம்—ஆதாரத்தை, வேத—அறிவானோ, அவன்,

ஆயதனவான -வீடு உளளவனுக, பவதி— ஆகிறுன். அக்னிா வா—அக்கினியே, அபாம ஆயதனம்—நீாகளின ஆதாரம ஆயதன வான் பவதி—இபபடி அறிநதவன் வீடு உளள வனுக ஆகிருன்.

உபநிஷத்துககளில, உலக ஸருஷ்டியைப பறறிக கூறுமபொழுது, " அகனே ஃ ஆப ஃ" அககினியிலிருநது ஜலம உண்டாயிறறு எனறு கூறப்படடுள்ளது அதஞல் அக்கினியே ஜலத்திற்கு ஆதாரமாகிறது என்று அறிநது கொள்ளவேணடும. " ஆயதன வான் பவதி "—வீடு உள்ளவனுக ஆகிருன் அல்லது இவவுலகததில் எல்லா விஷயங்களிலும் நிலையாக இருக்கும் தன்மையை அடைகிருன என்று பொருள். அக்னி ஜலத்திற்கு ஆதாரமாக இருகிருன் என்று அறிவதில கேட்பவர்களுககு ஒரு ஊக்கத்தை அளிப்பதற்காக " ஆயதனவான் பவதி " எனறு மறுபடியும் கூறபபட்டுள்ளது இம்மாதிரி இந்த இரண்டு சொற்கள் திரும்பவும் கூறப் படும இடஙகளில் இதே கருத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

நீரே அககினியின ஆதாரம

யஃ—எவன், அக்னேஃ—அக்கினியின், ஆயதனம வேத—ஆதாரத்தை அறிவாஞே, ஆயதனவான பவதி—அவன் வீடு உள்ளவனுக ஆகிருன் ஆபோவா—நீர்களே, அக்னே ஃ ஆயதனம—அக்கினியின் ஆதாரம், ய ஏவம் வேத—இவ்விதம் அறிந்தவன் நிலைத்த வீடு செல்வம் புகழ் இவைகளை உடையவனுக ஆகிருன்.

மஹா ஸிருஷ்டி என்கிற ஆதி சிருஷ்டியில் அக்கினியிலிருந்துதான் நீர் உண்டாயிற்று. ஆனுல் அவாந்தர சிருஷ்டி என்கிற பிற்பட்ட சிருஷ்டியில், " ஆபோவா இதம் ஆஸித்ய ஸவம் ஏவ "—எல்லா உலகங்களிலும் ஜலமே நிரம்பியிருந்தது என்று உபநிஷத்து கூறுகினறது ஆகவே இப்பொழுது நாம் காணும் அககினியானது ஜலததிலிருநதே உணடாயிற்று. ஆகவே ஜலமே அககினிககுக காரணம் ஆகிறது எனறு அறிய வேணடும்.

३ योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
वायुर्वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ॥
यो वायोरायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
आपो वै वायोरायतनम् । आयतनवान् भवति ॥
य एवं वेद ॥

௩. யோ அபாம் ஆயதனம் வேத | ஆயதன வான பவதி |
வாயுா வா அபாம ஆயதனம வேத | ஆயதனவான பவதி |
ஆபோ வை வாயோஃ ஆயதனம் | ஆயதனவான பவதி ‖
ய ஏவம வேத ‖

வாயுவே நீாகளின ஆதாரம

வாயுஃ வா—வாயுவே, அபாம்—நீாகளின், ஆயதனம்—ஆதாரம மற்ற சொறகளுககு முன்போல் பொருள் கொள்ளவேணடும்.

மஹா சிருஷ்டியில், " வாயோஃ அக்னிஃ அக்னேஃ ஆபஃ "—காற்றிலிருந்து நெருப்பு பிறந்தது' நெருப்பிலிருந்து நீா பிறநதது, என்று உபநிஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதஞல் அக்கினியின் மூலமாக வாயும் ஜலத்திற்குக் காரணமாகிறது. காற்று பலமாக வீசுவதஞல்தான் மழையும உணடாகிறது. ஆகவே காற்றே நீர்களுககு ஆதாரம் எனறு கூறப்படுகின்றது.

நீாகளே வாயுவுக்கு ஆதாரம்

ஆபோ வை—நீர்களே. வாயோஃ ஆயதனம்—வாயுவுக்கு ஆதாரம். இவ்விதம் அறிந்தவன் எல்லா விததுதிலும் நிலைத்தலைப் பெறுகிருன்.

முன்பு கூறியபடி, அவாநதர சிருஷ்டியில், ஜலமே அக்னி முதலியவைகளுக்குக் காரண மாக இருப்பதால வாயுவுக்கும் ஆதாரமாக உள்ளது என்று அறியவேண்டும்.

(தொடரும்)

சங்கீத ரத்தினம் தாள்ளபாக்கம்

அண்ணமாச்சாரியார்

திரு R பத்மநாபன், B A, B T, வேலூர்–12.

'இசைவாணர்களும், புலவர்களும் அவதரிப்பவர்கள், அவர்கள் ஆக்கப்படுவதில்லை' என்பது ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழி. அறிவுலக மேதைகள் ஒவ்வொரு காலத்திலும், ஒவ்வொரு இடத்திலும் தோன்றி தங்களுடைய அருமையான கீர்த்தனைகளையும், கவிதைகளையும் பொழிகிறுர்கள். மனித சமுதாயத்தைப் பற்றியும், இவ்வுலகத்தைப் படைத்த இறைவனைப்பற்றியும் அம்மேதைகள் பாமாலைகளால் புனைந்திருக்கிறாகள அவர்களுடைய கற்பனையில புதுப்புது ராகங்களும், பாடல்களும் உருவெடுத்து அயராமல் பொங்கிக் கொணடிருந்தன. கேட்டப் பொழுதில் அவாகளுடைய கீாத்தனைகள மெய்சிலிாக்கச் செய்யும் அமைபபைக் கொணடவை. கர்நாடக சங்கீத பிதாமகர் என்று இசையுலகம் போற்றும புரந்தரதாசருக்கு முன் வாழ்நதவர் அநத இசை மேதை; பகதிமான். அவர்தான் தாள்ளபாக்க அணணமாச்சாரியார் என்பவராவர்.

அண்ணமாச்சாரியார் கி. பி. 1424-ஆம் ஆணடு ஏப்ரல் மாதம் ஆந்திர மாநிலத்தில கல்வியறிவும் பண்புமமிகக ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ குடும்பத்தில் அவதரித்தார். சிறு வயது தொட்டு ஞானத்தையும், கடவுள் பக்தியையும் பெற்ற அண்ணமாச்சாரியார் எல்லாத் திருக்கோயில்களுக்கும் தலைசிறந்ததாகத் திகழும திருமலைக்கு பத்தாண்டு முடிவதற்குள் வந்து சேர்ந்ததாகத் தெரிகிறது. மற்ற சங்கீத மேதைகளைப்போல அவரும் ஸ்ரீவேங்கடேசனைத்தரிசிததுப் பிரபநதங்கள் பாடினுர். அவருடைய பாடல்களைக் கேட்க பக்தர்கள நாற்றிசையிலிருநது வநது கூடினுர்கள். அவர் திவ்விய நாம கீாத்தனைகளையும், உற்சவ சம்பிரதாய கீாத்தனைகளையும் இயற்றினுர்.

இசை மேதையாகவும், ஸ்ரீவேங்கடேசுவரரின ஓா ஒப்பற்ற பகதனுகவும் விளங்கிய அண்ணமாச்சாரியார் தமது பதினுறும் வயதில் திருமணம் செயது கொண்டதாகத் தெரிகிறது சில நாட்களுக்குப பின்னர் மற்ருெரு மங்கையையும் மணநதுகொணடார், எனவே அவா தமது இரணடு மனைவிகளுடன் இல்லறம் நடத்தினுா.

நாடகள செல்லச செல்ல அணணமாசசாரியார் ஆத்மீக, நீதிக கருததுககளைக் கொணட கீர்ததனைகளைப பாடும் மகானுகத் திகழ்ந்தார். அவருக்கு முன் அவரது தநதை திருமலாச்சாரியார் திருமலையில் விடியற் காலையில பாடப்படும் ஸுப்ரபாதத்தைக் கீாத்தனைகளாக எழுதி அவறறைப் பாடுவதில் புகழ் பெற்ருர். அககீர்த்தனைகள் இன்றும் கர்நாடக சஙகீததின் ஜீவநாடியாக விளங்குகின்றன. திருமலையின் திருக்கூடங்களில் அவை இன்றும் எதிரொலிப்பதைக் கணடு களிக்கலாம்.

தாள்ளப்பாகக குடும்பத்தில் இரத்தினமாகத் திகழ்நத அணணமாசசாரியார், நாட்கள் செல்லச செலல ஞான, தர்ம, பகதி உணாசசிகளிலும, பிரசாரத்திலும ஓர் ஒப்பறற ஞான குருவாக விளஙகலானுர். ஸ்ரீ சமாத்த இராமதாஸா இராமபக்தியில மூழ்கிக் கிடந்ததுபோல், அண்ணமாசசாரியாரும் எலலோரையும் தட்டியெழுப்பும் சக்தி

மிக்க ஸ்ரீவேங்கடேசுவர மகாத்மியத்தில் முழு மூசசுடன் ஈடுபட்டு, திருமலையில் அன் றுடம திருததொணடு செயது வநதார். சிறநத வைணவ பக்தரும, வேதாந்தியு மான அண்ணமாச்சாரியாா ஸ்ரீவேஙகடேசு வரரின் திருவடிகளில் பலலாணடு தொணடு செய்து, விருததியாப்பிய தசையில் இறை வன் திருவடியை அடைந்தார்.

மகான் அண்ணமாச்சாரியாரின் பக்தி அநுபவங்களை மிக்க சங்கீர்த்தனைகளையும், பக்திப் பூங்காக்களையும் படைத்திருக்கிறார். அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை வேங்கடாத்ரி மகாத்மியம், யோக மாாக்க வைராக்கியம், சிருங்கார ரசனை முதலியவை. பக்திச் சுவை சொட்டும் பன்னிரண்டு பிரபந்தங்களையும், சதகம் பன்னிரண்டையும் அம்மகான் பாடி யருளினர். மேலும் தெலுங்கு மொழியில் அவா பாடிய கீர்த்தனைகள் பலவாம். அவை தற்காலத்தில் இசைமேடைகளிலும், வானொலியிலும் பண்பட்ட அழகுடன் மேலும மேலும் எதிரொலிக்கின்றன.

தாள்ளப்பாக்க அணணமாச்சாரியார் மறைந்த பின்னரும் அவரைப் போல் பண்பும் ஆற்றலும் மிக்க அவரது சந்ததிமார்கள் திருமலையில் தொடர்ந்து தொணடு செய்து வந்தார்கள். அச்சநததியார்களுள் குறிப் பிடத் தக்கவர் தாள்ளப்பாக்க சின்னையா என்பவராவர். பஜனை பததிகளில் சின்னையயா மூலபுருஷராகக் கருதப்படுகிறார். பள்ளியறை சேவையில் தாள்ளப்பாக்கப் பண்கள் இன்றும் திருமலையில் பாடப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. சின்னையாவின் கீர்த்தனைகளில் ஒன்று, சங்கராப்ரண ராகத்தில் இனறும் அழகுடன் பாடப்பட்டு வருகிறது.

இசையிலும், பக்தியிலும் அவ்வப் போதிருந்த மனநிலைக்கும் உணர்ச்சிக்கும் தக்கவாறு ஏற்றராகமும், மெட்டும் அமைந் திருபபது இசையிலும பகதியிலும் அம் மகான மெய்மறநது தன்னையே இழந்து நின்றதற்குச் சானருகும் அவருககுப் பிறகு தூர தூர தேசங்களிலிருநது ரசிர்களும் சீடர்களும் வந்து கொணடிருந்தாாகள். அவர் புகழ் ஆந்திர நாடு முழுவதும் காட்டுத் தீ போல் பரவிற்று.

அணணமாச்சாரியார் கீர்த்தனைகளும் பாமாலைகளும் எந்த வழியிலுமம தமிழில் நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் இயற்றிய இலக்கியத்திற்கும், புரந்தரதாசர் இயற்றிய கன்னட இலக்கியத்திற்கும், துளசிதாஸர், மற்றும் சூர்யதாஸ் இந்தியில் இயற்றிய இலக்கியற்திற்கும் குறைந்ததல்ல என்று துணிந்து கூறலாம்

மகான் அண்ணமாச்சாரியாரின் வருட ஆராதனை முதன் முதலில் 1949-ஆம் ஆணடு ஆரம்பிககப்பட்டு தொடாந்து திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தாரால் கொண்டாடப்படுகின்றது. 24-ஆம் வருட ஆராதனை உற்சவம் 3 நாட்கள் (12-3-72 முதல் 14-3-72 வரை) வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. தெலுங்கு இலககியத்திற்கு அம்மகான் செய்த தொண்டு தற்காலத்தில் பாராட்டப்படுகின்றது.

முடிவுரை:-

இசையுலகக் காவலனய், பக்திக் கருவூல மாய், தாய்மொழியான தெலுங்கு மொழி பற்றுமிக்க பெரும்புலவரான தாள்ளப் பாக்க அண்ணமாச்சாரியார் மறைந்து ஐந்து நூற்றுண்டுகள் கழிந்து விட்டன. அம் மகான் மறைந்தாலும் அவர் புகழுட லாகிய கீர்த்தனைகளும், படைப்புகளும் நம்மை விட்டு என்றும் மறையாது நிற்கும் என்பது உறுதி. அவருடைய இசைக் கருவூலத்தைப் போற்றி நுகர்வோமாக!

வளர்க அண்ணமாச்சாரியாரின் புகழ்! சர்வலோக நிவாஸாய ஸ்ரீநிவாசாய மங்களம்!

ஹனுமத் ப்ரபாவம்

திரு முருகனடி சேலம். எஸ் ஜெயராமன, சேலம்—1

முனனுரை · ஹனுமான என்ருல் புஜபல பராகரமத்தோடு கூடியவர் என்று பொருள. ஹனுமான எனருல முகமுகததோடுககூடி விளங்குபவா எனறு பொருள். ஹனுமான என்ற பதம் சிரஞ்ஜீவத்வத்தைக் குறிக்கும என்பது சிரத்தையுள்ளவர்களின் நம்பிக்கை பக்திககோர் ஹனுமாா; அவரே "ஆத்மசகதியும், ஆற்றலும பொருநதிய மஹான" என்ற விவேகானநதர் புகழுரை இதற்கு மேலும அணி செய்கிறது இப்படி விளங்கும் ஹனுமத மஹாத்மியம் தெயவப் பண்பு கொண டோர்க்கே கைகூடும். இத்தனே சிறப்புகளைக் கொண்ட ஹனுமார் பற்றிய இரண டொரு வரலாற்றுக் குறிப்புககளை இங்கே சிறிது உணாவோமாக. இதிகாசங்களிலும இவருடைய ஏற்றம சொல்லி யிருக்கிறது.

ஆணடவன் பிறப்பற்றவன் என்ருலும அடியார்களுக்காகப் பல பிறப்புகளை உடையவன் என்பதை தசாவதாரம் நமக்குக் காட்டு கிறது; இநத தசாவதாரத்தில இராமாவதாரம 7வது அவதாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்ஙனமான இராமாவதாரக காலத்திலே, இராமனிடத்திலே பக்தி செய்து, அருள் பெற்ற அடியார்களிலே முதன்மையானவரெனக கருதப்படுபவர் நமது ஸ்ரீ ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியே என்பது பிரத்யட்க்ஷம. சிரஞ்ஜீவிகள் எழுவரில ஏற்றமுடையவர் ஹனுமாரே.

வரலாறு. வாயுதேவனது அருளால் அஞ்சனே வயிற்றில் பிறந்து இந்திரனல் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஐந்திர வியாக்கிரணத்தை ஆறு நாட்கள் ஓதியுணர்ந்து, இராவண யுத்ததத்தில் இராமருககுப பற்பல உதவிகள் புரிநத பெருவலிமையுடையவர் அநுமாா இராம நாமம சொல்வதிலே பெரும்பகதி கொணடவர் உள்ளக கோயில் காட்டியவர் குழநதை பருவததே சூரியனே கனியெனப் பறிககச்சென்றவர். பகைவர் பால தூது செல்ல அனுமனேப் போன்ற ஆற்றல படைத்த வீரர் வேறு ஒருவருமிலலே என ஹனுமத ப்ரபாவம், ராமபிரானல் அங்கதன் தூது படலததில் பேசப்படுகிறது.

படைப்பில் குரங்கானுலும், அனுமானேப் போனற புத்திசாலிக் குரங்கைக் காண்ப தரிது. அவன் வானர அரசனன சுக்ரீவனுக்கு சேனதிபதியாக இருந்தான். இராவணன் சீதையைத தூககிக்கொணடு போன போது அச்சீதையைத் தேடிக் கண்டுப்பிடிப்பதிலே இராமருக்குப் பேருதவியாய் இருந்தவன இவ்வனுமானேயாகும். அவனுக்குப் பல யுக்திகள் உணடு. மலே போலவும், கைவிரல் போலவும் ஆககககூடிய சக்தி அவனுக்கிருநதது

ஹனுமான் தோற்றத்திலே அவலக்ஷணமாக இருந்தாலும் அவனது இதயம் பரிசுத்தமானது. அழகிய இலங்கா நகரை அக்கினிககே இறையாக்கி விட்டவன் இவ்வனுமான்தான். இறைவனுடைய நாமத்தை ஓதவும் பாடவுமே அனுமான அவதரித்தான் எனலாம். அவ்வளவு ஞானமும் பக்தியும் அவனுக்கு இராமனிடத்திலே. இராமபக்த ஹனுமானிடத்திலே பகதி வைப்பவர்கள் வைராக்ய ஞானததோடு கூடி சங்கீத ஞானமும் அடையப் பெறுவா என்பதாக கற்றறிந்தோர் கூறும் கருத்து

வைணவச் சிறப்பு அம்சங்களில் அனுமார்: ஹரிகதா மற்றும் பஜனைகளில் ஆஞ்சநேயருக்கு முதல் வணக்கம் என்பதைப் பார்க்கிறோம். காரணம் "ஸம்ப்ரதாயப் பிரவர்த்தகர்" என்று போற்றப்படுவதுதான். திருவடி என்பது கம்பன் காட்டிய கம்பராமாயணக் குறிப்பு மட்டுமல்ல, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அத்தகைய பெயர் வைத்து அழைப்பதும் வழக்கமாக உள்ளது. ஹனுமாருடைய வழிபாடு விஷ்ணு ஆலயங்களிலே மிகவும் வைபவத்துடன் நடக்கிறது. சில வீடுகளில் சிறிய வடிவத்தில் வைத்துப் பூஜிப்பார்கள்.

ஸ்ரீ தேசிகன் முதலான கவிகளும், ஹனுமாருக்கு ஸர்வஸ்நானம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை அவன் மஹிமையில் நம்பிக்கைக் கொண்டோர் அறிவர். இப்படி வெற்றித் தெய்வமாக எங்கும் அர்ச்சிக்கப்படுபவர் ஹனுமார் என்ற விபரமறிய வேண்டியது.

முடிவுரை: ஹனுமார் ஸ்தோத்ரப்பிரியர். கேட்டமாத்திரத்தில் சந்தோஷப்படுகிறவர். தயிருஞ்சாதம் வடைமாலையோடு கூடி நிவேதிப்பவர்களுக்கு நினைத்ததை முடித்து தருபவர்.

ஹனுமாரின் ஸேவை நம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. புராணப் பிரவச்சனங்களிலே இவருக்கு ஆசனமிட்டு கௌரவிப்பர். இவர்கதையைக் கேட்பவர்கள் அசாத்ய தைரியத்தோடு கூடி மஹாபல புருஷர்களாக விளங்குவார்கள்.

திருப்பதியில் ஹனுமார்: ஒருசமயம் உதய சூரியனை சிவந்த பழம் என எண்ணி ஆஞ்சநேய சிசு அதனைப் பறிக்கச் சென்றார். இதனைக்கண்ட ராகு கோபங்கொண்டார். இந்தச் செய்தியை இந்திரனிடம் ஓடோடிச் சென்று தெரிவித்தார். இந்திரன் ஆஞ்சநேயரின் கனனத்தில் தனது வஜ்ராயுதத்தால் நைய்யப்புடைத்தான். அடிப்பட்ட தெய்வக் குழந்தை ஆகாயத்திலிருந்து ஒரு மலைமீது விழுந்தது. இந்த இடம்தான் திருப்பதி மலைகளில் ஒன்று என்பது சிலர் கருத்தாம்.

ஸ்தோத்ரப் பலன்:

ஹனுமான் அஞ்ஜனாஸூனுர் வாயுபுத்ரோ மஹாபல: !
ராமேஷ்ட: பல்குனஸக: பிங்காக்ஷோ(அ)மித விக்ரம: !!
உததிக்ரமணஸ்சைவ ஸீதா ஸோக விநாசன:
லக்ஷ்மண ப்ராண தாதா ச தசக்ரீவ ஸதர்ப்பஹா:

(ஆனந்த ராமாயணச்லோகம்)

எவனொருவன் பக்தியுடன் மேலே குறிப்பிட்ட ச்லோகத்தைப் பாராயணஞ் செய்கிறானோ அவன், பாம்பு பழையத் தோலினின்றும் விடுபட்டாற்போல பாவங்கள் பலவற்றினின்றும் விடுபடுவான் என்பதாம். மேலும்இவர் வாயு குமாரர் ஆனதால் வாயு பாதை நீங்கப்பெறுவர். கம்ப ராமாயணத் திற்கொரு ஸோபை என்றால் அது சுந்தர காண்டத்தினால்தான் என்று சொல்லலாம். ஆஞ்சநேய உற்சவமின்றி எந்த பந்த்ததியும் பூர்த்தியாவதில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட தாஸ்யை கைங்கர்யம் ஒன்றினையே தரவேண்டுமென அவ்விறைவனை பிரார்த்திப்போமாக! அதுவே ப்ராப்தம் எனக்கொள்வோமாக. இவரது பெருமையை நினைந்து உருகி சனிக்கிழமை தோறும் இவரிடம் வேண்டிக் கொண்டால் சனிப்ரீதி ஏற்படும். ஆஞ்சநேயஸ்வாமிக்குத் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, வெளித்தேசத்திலும் கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. யாவரும் வணங்கத்தக்கவாறு அரசமரத்தடி, படித்துறை, சந்நிதிகளில் கூட இவர் திருவுருவம் அமைந்திருப்பதைச் சாதாரணமாகக் காணலாம். இப்படிப் பிரசித்திப் பெற்ற ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயரை நாம் அனைவரும் சென்று அருள்பாடி தரிசனம் செய்து, எண்ணிய பலனும், புண்ணிய பலமும் பெற வேண்டும் என்பதாக அவர் திருவடிக்கு வணக்கஞ் செலுத்தி இதனை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜெய வீர ஆஞ்சநேய ஸ்வாமியே சரணம்!

முக்கவி கண்ட காப்பியம்

திரு. T G. அனந்த சுபரமண்யம், திருபபதி.

(காபேயன்)

"ஆரண்ய காண்டம்"

—⁂○⁂—

(முன இதழின தொடாசசி)

வால்மீகத்திலும் மற்ற இராமாயணங்களிலும் நகிலே அறுத்ததாகக கூறவில்லே. ஆனல் கம்பர் எழுதியதற்கு ஆதாரம பாரதத்திலும் ஸ்காந்தத்திலும் கூறப்படுவேதயாகும்.

பாரதத்தில் காது, மூக்கு, உதடு என்று கூறப்பட்டுள்ளது

"निकृत्तकर्णनासौष्ठां चकार रघुनन्दन:"

ஸ்காந்தத்தில் காதுகள்; நகில்கள், மூக்கு இவைகளே இராமனின் உத்தரவினல் லக்ஷ்மணன் கொய்தான் என்று காணப்படுகிறது

"लक्ष्मणस्तूर्णमुत्थाय करवालेन वीर्यवान् ।
कर्णौ स्तनौ नासिकां च आच्छिनद्रामशासनात्॥"

எல்லா இராமாயணத்திலும் இராமனின உத்தரவினல தான் சூாபணகையைப் பங்கப் படுத்தியதாகக காணப்படுகிறது. கம்பராமாயணத்திலோ அவ்விதமிலலே.

இவ்விதம் பங்கமடைந்த சூர்பணகை கரன் என்ற தன் சகோதரனே அடைநதாள.

கரனுக்கும் சூாபணகைக்கும் உளள உறவு. கரன் இராவணனுக்குத் தம்பி முறையாவான். பிரம்மாவினுடைய புத்ரன் புலஸ்த்யர். புலஸதயருடைய புத்ரன் விச்ரவஸு. விச்ரவசுவிற்கு இரண்டு மனேவியர். இருவரும் சகோதரிகள். ஒருததியின் பெயர் கேகசி. மற்றெருத்தியின் பெயர் கும்பீனசி இராவணன், கும்பகர்ணன், சூாப்பணகை, விபீஷணன் எனபவர்கள விச்ரவசுவிற்கும கேகசியிக்கும் பிறந்தவர்கள். கரன், தூஷணன் என்பவர்கள விசரவசுவிற்கும் கும்பீனசிக்கும பிறந்தவர்கள். திசிரஸ் என்பவன் கரனுடைய சேனேக்குத் தலேவன். காலகேயரோடு இராவணன் போர் செயயும்பொழுது சூர்பபணகையின் கணவன் இராவணனல் கொல்லபபட்டான். கணவனே இழநத சூாப்பணகையின் மனம் கோணுமல இருப்பதற்கும், வாழவும, மகிழ்ச்சியடையவும் தணடகாரண்யம் என்ற பெரும் காட்டில் ஜனஸ்தானம் என்ற நகரத்தை உண்டாக்கி அங்கே அவளே வசிக்கச் செய்தான். அவளுக்கு உதவியாகக் கரன், தூஷணன் இருவரையும் அங்கேயே இருக்கச் செய்தான்.

கரனுடைய படைகள் அறுபது லக்ஷம. இவர்கள் எல்லோரையும் போரில் கொன்றுவிட்டான் இராமன். இந்நிகழ்ச்சிகள் வால்மீகியைப் போல் எல்லா இராமாயணங்களும் கூறுகின்றன. கரனுக்கும் இராமனுக்கும் வாக்குவாதம் நடைபெற்று கரனேயும நாசம் செய்துவிடுகிருன் இராமன். வால்மீகி 12 சர்கங்களால் கர - தூஷண யுத்தத்தை வர்ணிக்கிருர். ஏனெனில் அவ்வளவு பலம் பொருந்தியவர்கள் அவர்கள் கரனின் வதத்தைக் கூறும் சர்கம் ஆரண்ய காணடத்தில் 30-வது சர்கமாகும். இந்த சர்கத்திற்குப் பலன் ஸ்காந்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

"श्रुत्वा श्रीरामविजयं पापबन्धात्प्रमुच्यते ।
तथैव शृङ्खलाबन्धादृणबन्धाद्विमुच्यते ॥
श्रुत्वा पुष्पवती नारी तनयं वंशवर्धनम् ।
लभते राघवेन्द्रस्य प्रसादात्कीर्तिवर्धनम् ॥"

அதாவது இநத வால்மீகி இராமாயண ஆரணய காணடத்திலுளள 30-வது சாகத்தைப்பாராயணம செயதால அவன பாபத்திலிருந்து விடுபடுவான் ருதுஸ்நான செய்யும யுவதீ வமச விருத்தியைக் கொடுக்கும பிள்ளையைப பெறுவாள் மேலும் இராமனுடைய அனுக்ரஹத்தால் கீர்த்தியும், ச்ரேயஸ்ஸையும் அடைவான் என்று கூறப் பட்டுள்ளது

இவவிதம கரன், தூஷணன், திரிசிரஸ இம்மூன்று பேரும், அறுபது லட்ச படையும் அரக்கர்களும் மாண்டதைக கண்ட சூர்ப்பணகை பயந்து இராவணனிடம் சொல்ல ஓடிஞள்.

சூர்ப்பணகை இராவணனிடம் சென்று சொல்லுவதற்கு முன் இராவணனின ஒற்றனை அகம்பனன் என்பவன் முதலில் இராவணனிடம இவ்விஷயததைக கூறச் சென்ருன். அவன் சொல்லும் பொழுதே இராவணனுக குக் கோபம் உணடாயிறறு.

"जनस्थानस्थिता राजन् राक्षसा बहवो हता:"

''அரசே! ஜனஸ்தானத்திலுள்ள அநேக இராக்ஷஸர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் (அதாவது இலங்கைக்கு ஜனஸ்தானம் வாசற்படி போலுள்ளது).

"खरश्च निहत: सङ्ख्ये कथञ्चिदहमागत:"

கரனும் கொலலப்படடான. நாஞே சிரமப்பட்டு இங்கு ஓடிவந்தேன்'' எனருன். இராவணன் ''யாரடா! அவன் ஜனஸ்தானத்தைச சூன்யமாகச் செய்தவன்! நான் காலனுக்குக காலன். இப்பொழுதே வாயுவேகமாகச் சென்று அவனைக் கொன்று வருகிறேன்'' எனறு கூறியதைக் கேட்ட அகம்பனன் இராவணனிடம் அபயததைப பிராாததித்துக கூறுகிருன்.

"पुत्रो दशरथस्यास्ति सिंहसंहननो युवा ।
रामो नाम वृषस्कन्धो वृत्तायतमहाभुज: ॥"

எடுத்த எடுபபிலேயே தசரதனின மகன் சிங்கம் போன்றவன என்று வால்மீகி கூறுகிருர். "सिहसंहनन" எனற பதத்தைப் போட்டு இராமனை அதற்கு மேல் உயர்த்தத் தெரியாது விட்டுவிட்டார் வால்மீகி. "सिंहसनन" என்ற பதத்திற்குப் பொருள அமரகோசம் கூறுகிறது. ("वराङ्गरूपोपेतो य सहसहननो हि स:" என்று) இராமன நலல வாலிபப்பருவமுடையவன். கரன் தூஷணன் முதலானவர்களை அழித்தவனென்றும, எங்கெங்கே அரக்கர்கள் ஓடுகிருர்களோ அங்கெங்கெல்லாம இராமன உருவத்தையே காண்கிருர்கள். அத்தகைய பலம், பெருமை பொருநதியவன் என்று கூற, இராவணன் ''இப்பொழுதே அவனை அழித்து விடுகிறேன'' என்று சொல்லிப்புறப்பட ஆரம்பித்தான. இவ்வாாததையைக் கேடட அகம்பனன், இராவணனைப் பார்த்து ''இராவண! உன் ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு அவன பயபபடமாட்டான் யுததத்தில் அவனை ஜெயிகக முடியாது.

"न हि रामो दशग्रीव शक्यो जेतुं त्वया युधि ।
न तं वध्यमहं मन्ये सर्वैर्देवासुरैरपि ।
अय तस्य वधोपाय तं ममैकमना: शृणु ॥"

நான் ஒரு உபாயம சொலலுகிறேன். அதனபடி செய்'' என்று கூறி, ஸீதையைப் பற்றியும், அவள் அழகைப்பற்றியும் கூறிஞன்.

பிறகு" நீ அவளைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து விடு. இராமன் சீதையில்லாமையால் உயிர் விட்டு விடுவான்" என்று கூறுகிறான்.

"तस्यापहर भार्यां त्वं प्रमथ्य तु महावने ।
सीताया रहितः कामी रामो हास्यति जीवितम् ॥

இந்த வார்த்தையைக் கேட்ட இராவணன் ஸீதையைக் கொண்டு வருவதற்குப் புறப்பட்டான். இங்கு ஒரு விபரம் கூறவேண்டியுள்ளது. அதாவது அகம்பனன் "ஸீதையைக் கொண்டு வந்து விட்டால் இராமன் ஸீதையில்லாமல் இறந்துவிடுவான்" என்று கூறுகிறான். இதைக் கேட்டவுடனேயே முன் பின் யோசியாமல் இராவணன் புறப்பட்டானல்லவா? இதற்கு காரணம் உத்தர இராமாயணத்தில் இருக்கிறது.

"अथापरां कथां दिव्यां शृणु राजन् पुरातनीम् ।
यदर्थं राम वैदेही रावणेन हृता पुरा ॥
पुरा कृतयुगे राम प्रजापतिसुतं प्रभुम् ।
सनत्कुमारमासीनं रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥

रावणः—

दैत्यदानवयक्षांसि ये हतास्समरेऽरयः ।
कां गतिं प्रतिपद्यन्ते केन ते हरिणा हताः ॥

सनत्कुमारः—

ये ये हताश्चक्रधरेण राजन् त्रैलोक्यनाथेन जनार्दनेन ।
ते ते गतास्तन्निलयं नरेन्द्राः क्रोधोऽपि देवस्य वरेण तुल्यः ॥

श्रुत्वा ततस्तद्वचनं निशाचरस्सनत्कुमारस्यमुखाद्विनिर्गतम् ।
तदा प्रहृष्टस्स बभूव विस्मितः कथं नु यास्यामि हरिंमहाहवे ॥

मुनिः—

इक्ष्वाकूणां च यो राजा भाव्यो दशरथो भुवि ।
तस्य सूनुर्महातेजाः रामो नाम भविष्यति ॥
एवं श्रुत्वा महाबाहू राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ।
त्वया सह विरोधेच्छश्चिन्तयामास राघव ॥
सनत्कुमारात्तद्वाक्यं चिन्तमानो मुहुर्मुहुः ।
रावणो मुमुदे मोहाद्युद्धार्थी विचचार ह ॥
एतदर्थं महाबाहो रावणेन दुरात्मना ।
सुता जनकराजस्य हृता राम महामते ।
लङ्कामानीय यत्नेन मातेव परिरक्षिता ॥

அகஸ்தியர் ராமனுக்கு க்ருத யுகத்தில் சீதையை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்குக் காரணம் என்னவென்று கூறுகிறார். அதாவது ராவணன் ஸநத் குமாரரைப் பார்த்துக் கேட்கிறார் "எப்படி எல்லா அசுரர்கள் நாராயணனால் கொல்லப்பட்டு ஸ்ரீ நாராயணனின் பாதாரவிந்தங்களை அடைகிறார்களோ அதேபோல் நானும் அடைய விரும்புகிறேன்" என்றார். அதற்கு முனிவர் "ராவண! த்ரேதா யுகம் ஆரம்பத்தில் தசரதன் என்ற அரசனுக்கு ராமன் பிறக்கப்போகிறான். அவனுடைய மனைவியை அபஹரித்தால் அவனால் கொல்லப்பட்டு அவன் பாதங்களை அடையலாம்" என்றார். அதைக்கேட்ட ராவணன் சீதையை அபஹரித்து இலங்கையில் தாயைப் போல காப்பாற்றினான் என்று கூறுகிறார். ஆகையால் ராவணனுக்கு அவ்வெண்ணம் ஏற்பட்டது.

ராவணன் தேரை ஓட்டிக்கொண்டு நேராக மாரீசன் இருந்த ஆச்ரமத்தை அடைந்தான். மாரீசன் ராவணனை உபசரித்து "தாங்கள் வந்த காரியம் என்ன?" என்று கேட்கிறான். அதற்கு ராவணன் "மாரீச! என்னுடைய தம்பிகளான கராதிகள் ராமனால் கொல்லப்பட்டார்கள். ஒருவருமில்லாமல் அழித்து விட்டான். ஆகையால் அவனுடைய மனைவியைத் திருடிக்கொண்டு வரும் காரியத்தில் எனக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டும்" என்று கேட்டான்.

மாரீசன் "ராவண! முதலில் ஸீதையைப் பற்றிச் சொன்னவன் யார்? மேலும் அவளை அபஹரித்துவர யோசனை சொன்னவன் யார்? அவ்விருவரையும் எனக்குச் சொல். உனக்கு நன்மையைச் சொல்லுவதுபோல, உன்குலத்திற்கும், உனக்கும் அழிவு வழியைக் காட்டியுள்ளான் யார் அவன்?" என்று கூறி, மேலும் செப்புகின்றான்.

(தொடரும்)

ஓர் நற்செய்தி

திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தான மாத வெளியீட்டில் பிரசுரிபபதற்கு, ஹிந்துசமய சம்பந்த கோயில்கள், வியாபார மற்றும் வேறு ஸ்தாபனஙகளிருந்து கீழ்ககணட கட்டணத் தொகைப்படி விளம்பரங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

கட்டணத் தொகை ஒவ்வொரு தொகுப்பிற்கும்

உறையின பின் பககம்:

ஒரு வர்ணம்	ரூ. 200/-
இரணடு வர்ணங்கள்	ரூ. 250/-
மூன்று வர்ணங்கள்	ரூ. 300/-

உறையின உட்பக்கங்கள் (முன் அல்லது பின்):

ஒரு வர்ணம்	ரூ. 150/-
இரண்டு வர்ணங்கள்	ரூ. 200/-
மூன்று வர்ணங்கள்	ரூ. 250/-

சிறந்த இடங்கள் (முகபபார்வை):

முன் பக்கம்	ரூ. 125/-
கடைசி பக்கம்	ரூ. 110/-
செய்திக்கு எதிரில்;	
முழுப் பக்கம்	ரூ. 100/-
அரை பக்கம்	ரூ. 60/-

சாதாரண விளமபரம:

முழுப் பக்கம்	ரூ. 80/-
அரைப் பக்கம	ரூ. 50/-
கால் பக்கம்	ரூ. 30/-

அச்சுக் குறிப்பு:

ஸ்கீரின் உறை பக்கம்	80 to 100
ஸ்கீரின் உள் பக்கம்	65 to 80

பிளாக்குகள்;

முழுப் பக்கம்	6" × 8"
அரைப் பக்கம்	6" × 4" or 3" × 8"
கால் பக்கம்	6" × 2" or 3" × 4"

வெளியீடு விஷயங்கள், பிளாக்குகள் அனுப்பும் குறிப்பு

1. விளம்பரத்திற்கு அனுப்பும் நபர்கள் உறை ஏடுகள் தவிர, மற்றவைகளுக்கு 6 மாத வெளியீடுகள் வரை ஒப்பந்தம் செய்து கொணடால் 10 சதவீதமும், 12 மாத வெளியீடுகள் வரை ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால் 15 சதவீதமும், மேற்கண்டத் தொகையில் தள்ளுபடி செய்யப்படும். இருப்பினும் கொடுக்கப்படும் அளவுகள், கட்டணங் கள் குறித்து தேவஸ்தான பத்திரிகை ஆசிரியரின் (Editor) தீர்மானமே முடிவாகும.

2. எந்த விதமான அறிவிப்பு இல்லாமல் விஷயங்களை ஏற்காமல் இருக்க மாத வெளியீடு ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு.

ஆசிரியர்.

திருமலை - திருப்பதி தேவஸ்தானம்.

இந்து சமயக் கையேடு

திரு அ நடராஜன், திருப்பதி.

★ ★ ★

(முன் இதழ்த் தொடர்ச்சி)

தூய அல்லது இறுதியான பிரம்மம் என்பதும் விஷ்ணு, நாராயணன், வாசுதேவன் அல்லது வேங்கடேஸ்வரா எனப்படுவதும் ஒன்றேயாகும் என்று விசிஷ்டாத்துவைதம் கூறுகிறது மனித குலத்தை மீட்கும் பொருட்டு மிக முக்கியமான அல்லது வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க சந்தர்ப்பங்களில் கடவுள் வெவ்வேறு வடிவங்களில் அவதரிக்கின்றார். பக்தர்களின் அல்லது அடியார்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி எல்லையில்லாத அன்பு காரணமாக அவர் அர்ச்சை வடிவங்களில் அல்லது விக்கிரக வடிவங்களில் நிரந்தரமாக அவதாரம் எடுக்கின்றார். எனவே, விசிஷ்டாத்துவைதக் கொள்கையின்படி, வாசுதேவன் அல்லது விஷ்ணு என்பவரே திருமலையில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்றார். கலியுகத்தில் தவறு செய்யும் மாந்தர்கள்பால் உள்ள எல்லையற்ற பேரன்பினால், முடிவில்லாத பரமபொருள் திருமலையில் நிரந்தரமாக அவதாரம் செய்திருக்கின்றார், நிலையற்ற மனிதன் அவரது அருளுக்குத் தன்னை முழுவதும் ஒப்படைத்துக் கொள்வதனால் அழிவற்ற அமரனாகின்றான் ஆகவே, திருப்பதியானது கலியுக வைகுண்டமே என்னும் கூற்றானது சற்றும் மிகையேயாகாது. ஜீவனுக்கும் ஈசுவரனுக்குமுள்ள தொடர்பு, உடலுக்கும் (சரீரத்திற்கும்) உடலையுடைய ஆன்மாவிற்கும் (சரீரிக்கும்) இருக்கும் தொடர்பைப் போன்றதேயாகும் எனவே, ஈசுவரன் இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொன்றினுடைய அக ஆன்மாவாக அல்லது உள்ளான்மாவாக இருக்கின்றார், ஒவ்வொரு பெயரும் உருவமும் இறுதியில ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பேரான்மாவாக விளங்கும் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கே அல்லது பிரம்மத்திற்கே உரியதாகும்.

துவைத சித்தாந்தத்தின்படி, ஜீவன் (சித்து), உலகு (அசித்து), கடவுள் (ஈசுவரன்) ஆகியவை வெவ்வேறான தத்துவங்களாகும். கடவுள் உலகின் சாதாரண காரணமாக மட்டுமே ஆகின்றார். விஷ்ணுவே அவர். நற்குணங்கள் அனைத்தும் கொண்டவர் அவர், ஞானம் (அறிவு), ஆனந்தம் (களிப்பு) முதலியவற்றாலான எழில்மேனி உடையவர் ஆவார். ஜீவன்களும் உலகும் அவரைச் சார்ந்திருப்பவை. அளவில் மிக மிகச் சிறியனவாயிருக்கும் ஜீவன்கள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறானவை. அவை தத்தம் குணங்களுக்கேற்ப தமோயோக்யர்கள், நித்ய சம்சாரிகள், முக்தியோக்யர்கள் என்று மூவகைப்படும். முதல்வகை ஜீவன்கள் எப்போதும் நரகத்தில் உழலுகின்றன. மூன்றாவது வகை ஜீவன்கள் என்றைக்கும் சுதந்திரமாயிருந்து கொண்டு விஷ்ணுலோகத்தில் வசிக்கின்றன இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த ஜீவன்கள் செய்கைகளின் பலன்களைத் துறப்பது என்பதிலிருந்து விஷ்ணுவின் தியானம் என்பது வரை உள்ள பயிற்சிகளினால் கடவுளை நேரடியாக உணர்ந்தறிந்து, அவற்றின் இயல்பிற்கேற்ப முக்தர்களுக்குரிய (அதாவது, விடுதலை பெற்றவர்களுக்குரிய) இன்பங்களைத் துய்க்கின்றன. வெறுப்பு முதலிய வாசனைகள் அல்லது பற்றுக்கள் இல்லாமலிருந்தால் அவை முக்தி அல்லது விடுதலை பெற்று, மிக உயரிய இன்பத்தை

நுகர்கின்றன. கடவுளுக்கும ஜீவனுககு முள்ள உறவு ஆணடைக்கும் அடிமைககு முளள உறவைப் போனறதாகும எனவே, இக்கோட்பாட்டினபடி, வாழ்வின பெரு நலம் என்னவென்ருல், இமமையிலும மறு மையிலும் இறைவனுக்குத் தொணடு புரிவதேயாகும்.

பாசுபதக் கொள்கையின்படி, கடவுள் (பதி), ஜீவன் (பசு), இயறகை (பாசம) என்று மூன்று நிரந்தரமான தத்துவங்கள உள்ளன கடவுள்தாம் மிக உயரிய பதி அல்லது பரமேசுவரன். அவரே உலகின் சாதன காரணம், அதாவது, அதை ஆககும் காரணம் ஆவார; அணுக்கள் பொருட் காரணமாக இருக்கின்றன. ஜீவன் ஈசுவர னிடமிருந்தும் பொருளிலிருந்தும் வேருனது. ஆனல், தனனுணர்வுடையது. எதனெத னுடன் சம்பந்தம் உண்டாகின்றதோ அதன தன் வடிவத்தை ஏற்கும் பளிங்கைப் போன் றது அது. ஆணவம், மாயை, காமியம் (அறியாமை, சடத்துவம், ஆசை) என்ப வற்ருலான பாசத்தில் சிக்கிக் கொள்ளும் போது, அது பாசம் என்னும் சம்சாரத்தை அநுபவிக்கிறது. ஜீவன் பதியுடன் தொடர்பு கொள்ளும் போது பதியைப்போல ஆகின் றது. தனது அறியாமை முதலியவற்றை அகற்றும் குறிப்பிட்ட சில பயிற்சிகளைக் கடைப் பிடிப்பதால் ஜீவனுனது முக்தி அல்லது விடுதலை பெறுகிறது. இக்கொள் கையின்படி, முக்தி எனப்படுவது சிவசாரூப் யம், அதாவது, சிவனை யொத்த உருவத்தை அடைதலே அல்லாது, சிவ — ஐக்கியம், அதாவது, சிவனுடன் ஒன்றியிணைதல் அன்று: அன்பே சிவன்: தமது அருளிஞல் ஜீவனிட மிருந்து அதன் மலங்களை அல்லது அழுக்கு களை அவர் நீக்குகிருர் ஞானத்தின் மிக உயரிய நிலை யாதெனின், சிவனுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் தொண்டாற்றுவதே யாகும்.

சைவம், சாக்தம இரண்டும் பாசு பதத்தில் சேர்ந்தவையேயாகும். சாக்த மதத்தில், சணடி என்றழைககப் பெறும் சக்தி அல்லது தேவியே உயர்வான தெய்வம். காளி, லட்சுமி, சரஸவதி என்னும் மூன்று வடிவங்களில் அவளை வழிபடுகின்றனர். சக்தி யின் அன்பு காரணமாக உலகம் சிவனிட மிருந்து தோன்றி, அவரிடமே ஒடுங்கி விடு கிறது ஞானத்திஞலும் பக்தியிஞலும் ஜீவன் விடுதலையடைந்து சிவனுடன் ஒன்றி விடுகிறது. சாக்தர்களில் சில பிரிவினர், கள்குடத்தில் கடவுளை வழிபடுவது, சுடலை யின் சாம்பலைப் பூசிக்கொள்வது போன்ற, வேதத்திற்குப் புறம்பான ஆசாரங்களைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

இடைக்காலத்திய சித்தாந்தங்கள்: விசிஷ் டாத்துவைதம், பக்தியையும் பிரபத்தி அல்லது சரணுகதி என்பதனையும் கொள்கை களாகக் கொண்டிருந்ததோடு கூட, பக்தி செய்வோர், பிரபத்தி செய்வோர் அனை வரும் எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவராயிருந் தாலும் சரி, ஆணுகவோ பெண்ணுகவோ இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் சரி சமானமான வர்களே என்னும் கருத்திற்கும் முக்கியத்து வம் அளித்ததால், அது எல்லா மக்களின் மனத்தையும் கவர்ந்தது; எனவே, விரைவில் நாடு முழுவதும் பரவியது பக்திமான்கள் பலர் வடஇநதியாவில் இச்சித்தாந்தைப் பரப்புவதற்கு முன் வந்தனர். ஆனுல், அவர்களின் போதனைகள் அவரவர்களது மனப்பாங்கின் தனமைக்கேற்ப அமைந்திருந் தன. பிரம்மம் (அல்லது, பரமாத்மா) என்பதும், நாராயணன் (அலலது, விஷ்ணு) என்பதும ஒன்றே என்னும் கருத்தினைக் கொண்ட விசிஷ்டாத்துவைதத்தின் போக்கு இம்மெய்யடியார்களின் உள்ளத்தை ஈர்த்த தனுல், தம்தம் மனத்திற்குகந்த நாராயண னின் சிறப்பு உருவங்களில் மட்டும் கடவுள்

இருப்பதாகக் கொண்டனர் இவர்கள் எந்த உருவத்தில் கடவுளை வழிபட்டாலும், அந்த உருவத்திலேயே அவர் தோன்றி, பக்தியை ஏற்றுக் கொள்கிறார்.

இத்தகைய போதகர்களுள் முதன்மையானவர் ராமானந்தர். 'ஈசுவரன் ஒவ்வொரு ஜீவனினுள்ளும் வசிக்கிறார், நேர்மை நிறைந்த ராமனே அவர்' என்பது அவரது கொள்கை. முஸ்லிம்கள் கூட ராமானந்தரின் சீடர்களாயினர் என்பதிலிருந்து அவரது பெருமையின் தனிச்சிறப்பு வாசிக்கும் அவருடைய போதனைகளுக்கு மிகுந்த வலுவை நாம் மதிப்பிட்டுக் கொள்ள முடியும் அவருடைய போதனைகளை கபீர் பின்பற்றி, இஸ்லாமிய மதத்துடன் தக்கமுறையில் இணைத்து 'கபீர்பந்த்' அல்லது 'கபீர்வழி' என்பதனை நிறுவினார்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே பிரம்மம் என்று போதித்தவர் வல்லபர் அவரது கொள்கையின்படி கடவுளின் வடிவம் ஆன்மிகக் காதலினாலான ராதாகிருஷ்ண உருவமாகும். கடவுள் ஜீவன்களுடன் கோகுலத்தில் விளையாடுகின்றார். படைப்பு என்பது கிருஷ்ணனின் லீலை அல்லது திருவிளையாடல் ஆகும். கிருஷ்ணனை அடைவதற்கான ஒரே சாதனம் பக்திதான். புஷ்டி அல்லது அடக்க முடியாத காதல் என்பதே பக்தி. உடலிலிருந்து விடுதலையடைந்தவுடன் பக்தன் வைகுண்டத்திற்கும் அப்பாலுள்ள கோகுலத்திற்குச் சென்று, கிருஷ்ணனோடு ஒன்றி விடுவதனால உண்டாகும் பேரானந்தத்தை அனுபவிக்கிறான்.

ராதாகிருஷ்ண வழிபாட்டுக் கொள்கையினைப் போதித்தவர் சைதன்யர். தூய அல்லது இறுதி மெய்ப்பொருளான பிரம்மம் எனப்படுவது, தமது அன்பு நிறைந்த 'மறுபாதி' ஆகிய ராதாவுடன் விளையாடும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனே ஆகும் கிறங்கவைக்கும் மோகன எழில் வடிவம் அவருடையது. அவர் தமது மயக்கும் பேரழகினால் ஜீவன்களைத் தம்மிடம் ஈர்க்கின்றார். பக்தி அல்லது பிரேமையே கிருஷ்ண இன்பத்தை அடைவதற்கான ஒரே வழியாகும் கிருஷ்ணனின் பால் காட்டும் அன்பில், பலவேறு மனப்பாங்குகளை-கடவுளை சமமானவனாகவும், தோழனாகவும், இன்னும் பலவாறாகவும் அணுகி வழிபடும் முறைகளை — சைதன்யர் எடுத்துக் கூறினார். இவற்றுள் கிருஷ்ணனை ஆன்மிகக் காதற்கணவனாகக் கருதுதல் மிகச் சிறந்ததாகும். கிருஷ்ணனின் காதல் அல்லது அன்பு என்பது வைகுண்டத்தின் இன்பங்களையும் விஞ்சியதாகும்.

நவீன சமய இயக்கங்கள். பிரம்ம சமாஜம், ஆர்ய சமாஜம், ராமகிருஷ்ண இயக்கம் ஆகியவை அந்நிய சமயங்களின் மதமாற்ற அலுவல்களுக்கு எதிராகத் தோன்றிய வலுவான இயக்கங்களாகும் அவை, இன்றைய காலத்தின் தேவைகளுக்கேற்ற கருத்துக்களின் அவசியம் காரணமாகத் தோன்றிய இயக்கங்களாகும்.

(தொடரும்)

சந்தாதாரர்களுக்கு ஓர் விண்ணப்பம்

* * *

ஸப்தகிரி மாத இதழ் ஆண்டு சந்தா ரூ. 5/—

கீழ்க்காணும சநதாதாரர்களின் சநதாககாலம புதியகணக்கினபடி 30-4-74 ல முடிவடைவ தினல், அவாகள இநத விஷயத்தைக கவனித்து கீழ்ககாணுமபடி தஙகளுடைய தொகையை எங்களுக்கு மணியார்டா மூலமாக அனுப்புமபடி கேட்டுககொள்கிறோம். மணியார்டா கூப்பனில கீழ்ககணட எணகள கொணட சந்தாதாராகள முழு விலாசததுடன் விரைவாக தஙகளுடைய சநதாககளை செலுததாவிடில், அவர்களுக்கு மாத இதழ் அனுப்பமுடியாது

T 35	T 81	T 234	T 296	T 451	T 759	T 875
T 37	T 111	T 236	T 378	T 476	T 760	T 944
T 66	T 163	T 239	T 396	T 492	T 761	
T 67	T 168	T 240	T 397	T 538	T 762	
T 74	T 171	T 254	T 399	T 541	T 763	
T 75	T 179	T 292	T 401	T 542	T 767	
T 77	T 187	T 293	T 424	T 568		

மாத இதழுக்குச சம்பநதப்பட்ட பணத்தை, மணியாாடர் மூலமாக, '' ஆசிரியர், தி. தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி. (A. P)'' *என்ற முகவரிக்கு அனுப்பவேணடும். செக் மூலமாகவோ, அலலது தவறுதலான முகவரிக்கோ அனுப்பும்படியான பணத்தைப் பற்றிய விபரஙகளுக்கு அலுவலகம் எந்த விதமான பொறுப்பும் ஏற்காது என்று இதனல் அறிவிக்கப்படுகிறது.*

ஆசிரியர்.

கவனிக்கவும்

மணியார்டர் கூப்பனில் (Money Orders) சந்தாத்தொகை அனுப்புமபோது, சநதா எண்ணைக் குறித்து அனுபபவும். சந்தாதாரர்கள் தங்களுடைய புதிய எண்ணை ஸப்தகிரி மாத வெளியீடு உறையில (Cover) கவனிக்கவும்.

ஆசிரியா:

சிறப்புச் செய்தி

திருக்குறள் கருத்தரங்கு

திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறையினர் சார்பில் 6-2-74 லிருந்து 8-2-74 வரை அதாவது மூன்று நாட்கள் திருக்குறள் கருத்தரங்கு ஒன்று நடை பெற்றது.

கருத்தரங்கு விழா 6-2-74 அன்று பல்கலைக் கழகப்பொது நிர்வாக அரங்கில் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்துடன் இனிது துவங்கியது.

திருப்பதி, திருவேங்கடவன் இசை, நாட்டியக் கல்லூரியைச் சார்ந்த இசைத்துறையின் தலைவரான திரு எஸ். ஆர் ஜானகி ராமன் அவர்கள் திருக்குறள் பாடி இறை வணக்கம் செய்ய விழா துவங்கியது.

திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவரான டாக்டர் திரு. சுப்பு ரெட்டியார் அவர்கள், விழாவிற்கு வருகை புரிந்த கூட்டத்தினரை வரவேற்றுப் பேசிய போது, திராவிட மொழிக்குத் தமிழ் தாய்மொழி என்று கூறி, குறளின் பெருமையையும், அம்மொழியில் அமைந்த திருக்குறளின் சிறப்பையும் விளக்கினர். மேலும் இக்கருத்தரங்கு நன்கு நடைபெறுவதற்கு உதவிய திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் அவர்களுக்கும், செயலர் அவர்களுக்கும், மற்றைய துறையினர்களுக்கும் தம் நன்றியை, தமிழ்த்துறை சார்பில் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

பின்னர் திருச்சிராப்பள்ளியைச் சார்ந்த வழக்கறிஞர் திரு பி. ரெங்கசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் திருவள்ளுவர் உருவப் படத்தைத் திறந்து வைத்தார். அவர் தன் உரையில் திருக்குறளின் பெருமையைக் கூறி, வள்ளுவர் அறம், பொருள், இன்பத்தை மட்டுமே கூறி, வீட்டைப்பற்றிக் கூறாததற்குக் காரணம் கூறி, அறம் பொருள் இன்பமே வீட்டிற்கு அதாவது பேரின்பத்திற்கு வழிகாட்டி என்றும் கூறினர். மேலும் திருக்குறள் கருத்துக்கள் எவ்வாறு இன்றைய அரசியல், பொருளாதாரச் சிக்கலுக்கு மருந்தாக இருக்கின்றன என்றும் அவர் விளக்கித் தன் உரையை முடித்துக் கொண்டார்.

அதற்குப் பிறகு பேசிய திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர். திரு. ஜகன்னாத ரெட்டி அவர்கள், தன் தலைமையுரையில், முதலில் சென்னை பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் தாமரைத்திரு. என். டி. சுந்தரவடிவேலு அவர்களைக் கூட்டத்தினருக்கு அறிமுகப்படுத்தி, திருக்குறள் கருத்துக்களும், ஆந்திர நாட்டுத் தத்துவ ஞானியான வேமனரின் கருத்துக்களும் எவ்வாறு ஒன்றியிருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிப் பேசினர். திருவள்ளுவர் ஒரு 'சமூகச் சீர்த் திருத்தவாதி' என்றும் 'சிந்தனை சிற்பி' என்றும் கூறினர். திருவள்ளுவரிடம் அமைந்த சமய, கல்வி, அரசியல் அறிவு மேம்பாட்டை விளக்கிப் பேசினர். திருக்குறளைப் பல உள்நாட்டு, அயல்நாட்டு மொழிகளில் மொழி பெயர்த்ததிலிருந்தே திருக்குறளின் பெருமையை நாம் நன்கு அறிய முடியும் என்று கூறினர். திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகப் பொது நிர்வாக அரங்கை இனி வள்ளுவர் உருவப்படம் அலங்கரிக்கும் என்று குறிப்பிட்டதைக் கேட்டு, அவையினர் பெரிதும் மகிழ்ந்தனர்.

பிறகு தன்னுடைய தொடக்க விழா பேருரையில், சென்னை பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் தாமரைத்திரு. என். டி. சுநதர வடிவேலு அவாகள், தமிழ்நாட்டிற்கும் ஆந்திர நாட்டிற்கும் இருநத, இருக்கினற பணபாட்டு ஒற்றுமையையும், மொழி ஒறறு மையையும் பறறிப் பேசினா திருக்குறள் ஒரு தனிப்பட்ட சமூகததினர்க்கோ, ஜாதியினர்க்கோ, நாட்டினர்க்கோ உரிமையல்ல என்றும், அது ஒரு உலகப் பொதுமறை என்றும் கூறினா. இல்லற இயயில் ஒழுகி எழுதிய திருவள்ளுவரின கருத்துக்களுக்கும், இல்லறத்தில் இருநது துறவறத்தை மேற் கொண்ட வேமன்னவின் கருத்துக்களுககும் இருககின்ற ஒப்புமையை எடுத்துக் கூறினர். காந்தியின் சொல்லாமை தத்துவம், வாய்மையின் மேம்பாடு ஆகியவைகளின பெருமைகளைக் குறிக்கும் குறட் கருத்துககளைச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசினர் வள்ளுவர் ஓர் 'தத்துவ ஞானி' என்று கூறி. இன்றைய நாட்டிற்கு தேவையான பொருளாதார, அரசியல் மேம்பாட்டிற்குக் குறட் கருத்துக்கள் இன்றியமையாதன என்றும் விளக்கினர்.

பிறகு பேசிய திரு. வேங்கடசாமி ரெட்டியார் அவர்கள், ஆறு சமயங்களில் கூறப்பட்டுள்ள அனைத்துக் கருத்துக்களும் திருக்குறளில் ஒருங்கே அமைந்திருப்பதால்தான் திருக்குறளை சமய வேறுபாடின்றி அணுக முடிகின்றது என்று கூறினர். குறளில் படிந்த சில சொற்களின் ஆழ்நத கருத்தை அவையினர்க்கு பல எடுத்துக் காட்டுக்களுடன் விளக்கினர். 'திருமால் ஞாலத்தை அளந்தார். ஆனல் வள்ளுவனே அஞ் ஞாலத்தில் உள்ள எல்லாவற்றையும் அளந்தான்' என்று கூறினர்.

குறளின் பெருமையைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் பேசிய டாக்டர். கமலநாதன் அவர்கள் அரிஸ்டாடிலும கூருத பல கருததுக்கள் குறளில் உள்ளது என்று கூறி, குறள் ஒரு 'புதுமைப் பெட்டகம' என்று வர்ணித்தாா. நவீன ஜனநாயகத்திற்கு வேணடிய பல கருத்துக்களைககுறள தன்னிடததேகொண்டுள்ளது எனறி கூறி, மனிதனுககு வேணடிய எளிமை இரக்கம், நாணயம் ஆகியவற்றைப பறறி குறள் விளககுகின்றது என்றும் கூறினா கடைசியில கருத்தரஙகு வாழ்த்து கூறி உரையாறறிய தவததிரு குன்றக்குடி அடிகளாா அவாகள் ''சாலைகள் உடல்களை இணைககின்றன. நன்னெறிகள் மனிதனை இணைக்கின்றன. அத்தகு சமுதாய சீர்த்திருதத நெறிகளை கொணடது'' குறள் எனறு கூறினர் மேலும குறட்செயயுள எல்லா வற்றிறகும் உரையாசிரியாகளின் கருத்தையே பின்பற்றாது, வளளுவர் நெஞ்சம எதை நினைத்தது என்பதை, தன் அறிவுடனே உணர்ந்தறியவேண்டுமென்று கூறி, பல குறட்பாக்களுக்குப் புதுமையான ஆனல் ஏற்ககக்கூடியகருததுக்களை எடுத்துக்கூறினர். திருக்குறள் ஒரு ''வான காட்டும் விளக்கு'' என்றும், வள்ளுவர் ஓர் ''ஒருமைப்பாட்டு கவிஞர்'' என்றும் கூறி, ஒவ்வொரு தமிழனும் திருக்குறளைத் தன் வாழ்வியலாகக் கொண்டால்தான் அது வள்ளுவர்க்குப் பெருமை எனறு கூறினர். காால் மார்க்ஸை விடவள்ளுவா பலகருத்துககளைத் தன் பாடல்களில அள்ளித் தெளித்துளளாா என்று கூறி காரல்மார்க்ஸுக்கு எப்படி லெனின என்ற ஒரு சிறந்த மாணவன் தேவைப்பட்டானே, அதுபோல் வள்ளுவர்க்குப் பல மாணவர்கள் தேவை என்று கூறி, கருததரங்கு நல்முறையில் வெற்றி பெற வாழ்த்தியருளினர்கள்.

விழாவிற்கு திரு என். கடிகாசலம் நன்றி கூறினர்.

அன்றுமாலை நடந்த நிகழ்ச்சிகளின விவரமும், அடுத்த இரண்டு நாட்களில் நடை

பெறற நிகழச்சிகளின் விவரமும் பின் வருமாறு:

தேதி. 6-2-74 நேரம: 14-00 மணி

தலைவர்·

பேராசிரியா, திரு எம் சுநதரம்,
அரசினர்ககலலூரி, சென்னை.

1. திருககுறளும் வேளாணமையும்:
திரு. எம் ஷணமுகம்பிளளை

2. திருககுறளும கலவியும.
டாகடர். என். சுப்புரெடடியாா,
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
திருவேங்கடவன் பல்கலைககழகம்.

3. திருக்குறளும் அரசியலும·
டாகடர். கே. கமலநாதன,
அரசியல் துறைத்தலைவர்
திருவேஙகடவன் பலகலைக கழகம.

4. திருககுறளும பெண்மையும்:
பேராசிரியை பி பி இராஜராஜேஸ்வரி
முதல்வா அரசினர் மகளிாக் கலலூரி,
நாமக்கல்.

தலைவா: திரு. பி. ரெங்கசாமி ரெட்டியார்

1. திருககுறளும பகவத் விஷயமும (தமிழ).
திரு கே. வெங்கடசாமி ரெட்டியாா

2 திருககுறளும வேமனுவும (தெலுஙகு).
திரு. எம். சதாசிவரெட்டி,
தெலுங்கு விரிவுரையாளர்,
திருவேங்கடவன் கலைககலலூரி,
திருப்பதி.

நனறியுரை· திரு. டி. தேவசங்கீதம்.

'தமிழ் இலக்கியஙகளில திருககுறள'

தேதி· 7-2-74 நேரம காலை 09-00 மணி

தலைவர்: பேராசிரியர் திரு. வா. சுப மாணிக்கம, தமிழத்துறைததலைவர், அணணுமலைப் பல்கலைககழகம்

1. சஙக இலக்கியததில:
பேராசிரியர். வா. சுப மாணிக்கம்

2. சிலபபதிகாரத்தில:
திரு. எஸ. செல்லப்பன்,
சிறப்பு அலுவலர்
தமிழ் வளாச்சிக் கழகம,
தமிழ்நாடு அரசு.

3. கமபராமாயாணததில:
டாக்டர் கு. தாமோதரன்
தமிழப பேராசிரியர்
திருவேஙகடவன பலகலைககழகம்

4. பாரதியாா பாடலகளில
திரு. டி ஜே. இரகுபதி
தமிழ விரிவுரையாளா,
திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம்

நனறியுரை (கவிதையில):
திரு. டி. மோஹன ரங்கசாமி
மாணவா, செயலாளா.

திருககுறளும சமயமும்
நேரம மாலை 14-30 மணி

தலைவா: பேராசிரியர் என். சஞ்சீவி,
தமிழத்துறைத்தலைவர்,
சென்னை பல்கலைக்கழகம்

1. சைவம்: பேராசிரியர். என். சஞ்சீவி

2. வைணவம; திரு கே. வெங்கடசாமி ரெட்டியாா

3. இஸலாம
பேராசிரியர். எஸ. அப்துல ரஹ்மான்
தமிழ்ததுறைத் தலைவர்
இஸ்லாமியா கல்லூரி,
வாணியம்பாடி.

4. கிறித்துவம
பேராசிரியா திரு: ராஜமாணிககம்,
தமிழததுறைத தலைவா,
இலயோலாக் கல்லூரி, சென்னை.

நனறியுரை: திரு. பொன். சௌரிராஜன்,
தமிழ் விரிவுரையாளா.

மாலை 19-00 மணி

நடைமுறையில திருககுறள.
பேராசிரியர். எம. சுநதரம்

நனறியுரை ஜி ஜியாராஜ்ஸடீFன

தேதி 8-2-74 நேரம: காலை 10 மணி

திருககுறளும மறறய இலககியஙகளும

தலைவர்· பேராசிரியர் எம். வி. ராமசாமா முதல்வா, திருவேஙகடவன பலகலைக கழகக கலலூரி, திருப்பதி.

1. தெலுஙகு:
பேராசிரியர் ஜி. என். ரெட்டி
தெலுங்குத் துறைத்தலைவா,
திருவேங்கடவன் பல்கலைக கழகம்.

2. மலையாளம:
பேராசிரியா இ ஆர் கிருஷ்ணாமா,
வடமொழித துறைத்தலைவா
திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகம்

3. இநதி.
பேராசிரியர் எஸ சங்காராஜு நாயுடு,
இநதித் துறைததலைவா,
சென்னை பல்கலைககழகம்.

4 வடமொழி
டாக்டர் டி வரதாசசாரி
வடமொழி பேராசிரியா,
திருவேங்கடவன் பலகலைக்சழகம்

5. ஆஙகிலம்:
திரு. எஸ். விஸ்வநாதன்,
ஆங்கில விரிவுரையாளர்,
திருவேங்கடவன பல்கலைககழக கலலூரி
திருப்பதி.

நனறியுரை· டாகடர் கு. தாமோதரன்
தமிழ்ப் பேராசிரியா.

இவ்வாறு இத்திருக்குறள் கருத்தரங்கு மொழி; சமய, இலக்கிய ஒருமைப்பாட்டிற்குப் பெரும்செயல் புரிநதது எனறு கூறலாம்

"கற்றில ரெயினும் கேடக அஃதொருவறகு
ஒறகததின ஊற்றுந துணை"

எச்சரிக்கை

செபபுக காசுகள, பிரதிமைகள், வாங்கினல்தான திருமலைக்கு பல வசதி ஏறபடும என்று உஙகளை ஏமாறறுவதற்குப் பண்டாக்கள காத்துக கொண்டிருககிறார்கள. இவற்றை நமபவேண்டாம் என்று யாத்திரிகர்கள இதன மூலம எச்சரிக்கை படுத்தப்படுகிறார்கள்.

சுத்தமான பிரார்த்தனைச் சாமானகள, படங்கள, புததகஙகள, திருமலை, திருபபதியில உளள தேவஸதான சததிரங்களிலும், புத்தகாலயங்களிலும் கிடைக்கின்றன.

EDITED AND PUBLISHED ON BEHALF OF THE T. T. DEVASTHANAMS BY K. SUBBA RAO, M A AND PRINTED AT T T D PRESS BY M VIJAYAKUMAR REDDY, MANAGER, T T D PRESS, TIRUPATI